

[1971 ஜூன் 21]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் இச் சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(5) 1971-72-ஆம் ஆண்டு திருத்தப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான பொது விவாதத்தைத் துவங்கக்கூடிய பேறு எனக்குக் கிடைத் திருப்பதற்கு ஸ்தாபன காங்கிரசுக்கு நான் நன்றியைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். அதன்மேலே என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையிலே எடுத்து வைப்பதற்குத் தங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன்.

1971-72 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே வரவேற்கத்தக்க சில அம்சங்கள் இருந்தாலும் வெறுக்கக்கூடிய சில அம்சங்களும் இதில் அமைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பஸ்களைப் பொறுத்தமட்டில் உச்சவரம்பு வேண்டுமென்று சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே சொன்னேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனேயே செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்வதற்கு முன்னாண்டுக்காலம் ஆகும் என்று ஒரிடத்தில் பேசியதைக் கேட்டு கவலைப்பட்டேன். ஆயினும் இவ்வளவு துரிதமாக அதைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு நான் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (ஆரவாரம்)

நிலச்சீர்த்திருத்த சட்டம் கொண்டுவந்தபோது எப்படி 15 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு வைத்தாலும் 5 பேர்களுக்கு மேல் உள்ள பொதுக் குடும்பத்தில் நபருக்கு 2 ஏக்கர் என்பதாக—நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு அப்புறம் செய்ததை போல இல்லாது—பஸ்களிலே 10 என்று குறித்தாலும் நடைமுறையில் சிக்கலில்லாத வகையில் அதை குடும்பத்திற்கு ஏற்றாற்போல அமைக்க தக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்து பஸ்கள் வைத்துக்கொள்ள தனித்தனியாகப் பார்த்தாலும் உரிமை தரவேண்டும். அதிகமான பஸ்களை வைத்திருப்பவர்களிடம் இருந்து பஸ்களை எடுத்து தேசியமாக்கக்கூடாது என்று சொல்ல வில்லை ஆயினும் தேசியமாக்கப்பட்ட பஸ் துறையில் இன்றைக்குப் பல விதமான நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சருக்கு அது தெரியும். மேலும் பல பஸ்களைத் தேசியமாக்கி நஷ்டத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்வதில் பயன் இல்லை. அதிகமான பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்

1971 சூன் 21] [திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

களிடம் இருந்து அவற்றை எடுக்கிறபோது அவற்றை சிறு சிறு பல்காரர்களுக்கே கொடுப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்காது என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு துண்டுவிழுகிற திட்டம்—பற்றாக்குறை பட்ஜெட்—என்று போடுவதனால் எப்போதும் பண வீக்கம் தான் ஏற்படும் என்பது நிதி அமைச்சருக்குத் தெரியும். அவசியம் இருந்தால்தான் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வரலாம்—அப்படியில்லாத நிலையில் கொண்டு வருவது சிறந்தது தானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு பொதுஜனங்கள் 3 நிலையில் அவதிப்படுகிறார்கள். ரயில்வே பட்ஜெட் ஒன்று. மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட் ஒன்று மாநில அரசாங்க பட்ஜெட் ஒன்று. இவை வருகிறது என்றாலே யார், தலையில் என்ன வரியோ என்கிற அச்சம் பொது மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. டாக்ஸ் ரிஸீப் கொடுக்க ஏதாவது யோசிக்கப் படுகிறதா என்றால் இல்லை. சொல்லலாம்—நாங்கள் தாங்கும் தலையில்தான் விதிக்கிறோமே தவிர தாங்காத தலையில் விதிப்பதில்லை என்பதாக வரிகளைப் பற்றி பிறகு பேசும்போது சொல்கிறேன். இவை எப்படி ஏழை மக்களையே பெரிதும் பாதிக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டிலே ரூ. 59 கோடிக்குத் துண்டு விழும் போது 12 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரி மூலம் வருமானம் பெற வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புதிய திட்டங்கள் என்கிறபோது ரூ. 17 கோடிக்கே போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிறபோது இன்னும் சிறப்பாக இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை அமைத்திருந்தால் இந்தக் கஷ்டங்கள் கூட இல்லாமல் இதை அமைத்திருக்கலாம் என்று யோசனை கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு விற்பனை வரியை $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதமாக உயர்த்தி விட்டோம். பெயர் விற்பனை வரியே தவிர இது வாங்குவோர் கொடுக்கிற வரியாகத்தான் இருக்கிறது. தாங்குவோர் தலையில் தான் விழுகிறது என்றால் இது பணக்காரர்களைப் பார்த்து மட்டும் விழுவதில்லை. ஏழைகளின் மீதும் விழத்தான் செய்கிறது. கட்டாயமாக ஏழை மக்கள் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படு வார்கள். எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. முன்பு $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்துக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் இருந்தபோது கூட்டல் கழித்தல் காரணமாக வரும் சிக்கல்களைப் போக்க இதை 3 சதவிகிதம் ஆக்குவதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஆக்கினால் கூட்டல் கழித்தல் சிக்கல் வராதா? அதற்காக 4 சதவிகிதம் ஆக்கிவிடுகின்றோம் என்று சொல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்ஜெட்டில் நகர்ப்புற சொத்துக்கள் மீது வரிவிகிதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கார்ப்பரேஷன் வேறு சொத்துவரியை அதிகரித்து இருக்கிறது. இவர்கள் 1 க்ரவுண்டுக்கு

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூன் 21]

விலக்குக் கொடுத்திருப்பது பற்றி சந்தோஷம். ஆனால் டவுன் ப்ளானிங் பிரகாரம் $1\frac{1}{2}$ க்ரவுண்டுக்குக் குறையாதிருக்கவேண்டும் என்று போட்டு பல நடுத்தர மக்கள், அரசாங்க சிப்பந்திகள் ஆகியவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு க்ரவுண்டுக்கு மேலே $1\frac{1}{2}$ க்ரவுண்டு—அதற்குக் கீழே நிலம் கொடுத்து விட கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பல ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே $1\frac{1}{2}$ க்ரவுண்டு—அதற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு விலக்கு என்றால்தான் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், அரசாங்க சிப்பந்திகள் யாவருக்கும் அனுகூலம் அளிப்பதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: $1\frac{1}{2}$ க்ரவுண்டு வரைக்கும் விலக்கு என்றால் எனக்காகக் கொண்டுவந்ததாகச் சொல்லக்கூடும். கோபாலபுரத்தில் அமைந்துள்ள என் வீடே $1\frac{1}{2}$ க்ரவுண்டுக்குள் அமைந்ததுதான்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தங்கள் மூலமாகப் பல ஏழை எளிய நடுத்தர வர்க்கத்தினர்களும் பயன் அடைவார்கள் என்றால் அதை வரவேற்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன். மற்றபடி பத்து க்ரவுண்டுக்குமேல் வரவேற்கத்தக்கது.

ஆட்சிக்கு வருவதற்குமுன் வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம், என்று சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு வரியை உயர்த்திக்கொண்டு போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது காலம் மாறிப்போச்சு என்றுதான் சொல்லியாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சர்சார்ஜ் என்று 10 சத விசிதம் கொண்டு வருவதனால் சென்னையில் உள்ளவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். டெல்லியில் இருக்கிறது, பம்பாயில் இருக்கிறது என்றால் அந்நகரங்களைப்போல நம் சென்னை இன்னும் நல்ல முறையில் வளரவில்லை. கேரளாவில் இருக்கிறது என்றால் அங்கே இருப்பது எல்லாவற்றையும் நாம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் என்ன என்று அமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல டெல்லியில் இருக்கிறது என்பதாகச் சொல்லி இந்த சர்சார்ஜ் 10 சத விசிதம் இங்கே கொண்டுவருவது சரியில்லை. இனி சென்னைக்கு வெளியே பெட்டிக் கடையை வைத்துக்கொண்டாவது விற்பனை செய்யத்தான் ஆரம்பிப்பார்கள். அதன் காரணமாக சென்னை நகர வருமானம் நமக்குக் குறையத்தான் செய்யும். இப்போது கொஞ்சம் வளர்முகத்தில் இருக்கிற நம் சென்னை நகரை இந்த 10 சத விசிதம் சர்சார்ஜ் என்பது பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளையும் விட்டபாடிட்டீ. பாவம், அவர்கள் கடன் நிலையிலே தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கமர்ஷியல் கிராப்ஸ்க்கு புதிய வரிகள் வருமோ என்று அவர்கள் குலை நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், நாம் இன்னும் கிராப்ஸ் இன்ஷூரன்ஸ் கொண்டு வரவில்லை. 'கேட்டில்'

1971 சூன் 21] [திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

இன்ஷூரன்ஸ் கொண்டு வரவில்லை. விவசாயிகள் எதையும் எதிர் பார்க்காமல் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லி வருகிறோம். ஆனால் விவசாயிக்கு வருமானம் கிடைக்காத ஆண்டுகளில் அந்த விவசாயிக்கு அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்கிறது? விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து, உற்பத்தியை அதிகரித்து, எங்களுக்குக் கொடு என்று கேட்டால் பரவாயில்லை. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யாமல், உற்பத்தியை மட்டும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படிச் செய்வது? கமர்ஷியல் கிராப்சுக்கு அதிகமாக வரி போடுவது நல்லது அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் தண்ணீர்ப் பாசனத்தில், எலெக்ட்ரிசிட்டி அளித்தல் போன்ற துறைகளில் பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். மேலும், மேலும் விவசாயிகளிடமிருந்து வருமானத்தைப் பெறுவது நல்லது அல்ல.

அடுத்தபடியாக, எங்களுக்கெல்லாம் மிக, மிக, அருத்தத்தைத் தருவது மதுவிலக்கு ரத்து. நான் இதைச் சொல்லும்போது உடனே, பக்கத்தில் இருக்கிற காங்கிரஸ் மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு ரத்து இல்லையா, என்று சொல்வார்கள். என்ன இருந்தாலும் தமிழ்நாடு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 1937-லிருந்து மதுவிலக்கை இங்கே கொண்டு வந்தார்கள். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கட்டிய கட்டடத்தை மூன்றே நிமிடங்களில் நொறுக்கித் தள்ளுவதாக, திடீர் என்று மதுவிலக்கு ரத்தைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். பெண்கள் சமுதாயம் கட்டாயம் அரசாங்கத்தின் இந்தச் செயலை ஆதரிக்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்களே ஒரு கதையை எழுதியிருக்கிறார். குடிக்காரன் ஒருவன் குடித்துவிட்டு, தன்னுடைய மனைவியின் தலைமயிரைப் பிடித்து அடிக்கும்போது, அந்தப் பெண்ணினுடைய நிலை, 'புயலிலே ஆடிய மரம்போல' இருந்தது என்று எழுதிய கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை மறந்து விட்டாரா? அவருக்கு அந்த எண்ணம் வரவில்லையா?

மதுவிலக்குச் சரியான முறையில் நடத்தப்படவில்லை. அதைச் சரியான முறையில் நடத்துவதற்கு வழி செய்திருக்க வேண்டும். முப்பது ஆண்டுகளாக நாம் புதிய குடிக்காரர்களை ஏற்படுத்தாமல் இருந்தோம். அந்த நிலைமையை இப்போது திடீரென்று அழித்து விடாமல் இருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம். திடீரென்று மதுவிலக்கை ரத்து செய்வது உண்மையிலேயே நல்லது அல்ல, குறிப்பாக எல்லாப் பெண்களுடைய சாபத்திற்கும் ஆளாக வேண்டாம் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலம் கடந்துவிடவில்லை. மீண்டும் இதைப் புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 சூன் 21]

மதுவிலக்கு ரத்தினால் கிடைக்கும் பத்து கோடி ரூபாய்க்காக இத்தனை பெண்களின் சாபத்தைப் பெறுவது நல்லது அல்ல. இந்த பத்து கோடி ரூபாயை வேறு துறைகளிலே நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். வேறுதுறைகளில் பத்து கோடி ரூபாயைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பெண்களின் சமுதாயம் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது. இப்பொழுதுதான் பெண்களின் வாழ்வில் சற்று அமைதி புகுந்திருக்கிறது. அந்த அமைதியைக் குலைத்து விடும் நிலையில் மதுவிலக்கை ரத்து செய்வது வரவேற்கத்தக்கதல்ல, வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், வரவைக் குறைத்துக் காட்டுவதும், செலவை மிகைப்படுத்திக் காட்டுவதும் நமக்குப் பழக்கமாகி வந்து விட்டது. இந்த நிலையைப் பல துறைகளிலும் பார்க்கிறோம். நாம் 350 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால், அந்த 350 கோடி ரூபாயைச் செலவழித்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லை. ஒதுக்கிய பணத்தைக் கூட நாம் சரியாகச் செலவழிப்பதில்லை. அப்படிச் செலவழிக்காத துறைகளுக்கு மேலும் மேலும் பணத்தை ஒதுக்கிக் கொண்டிருப்பதால் என்ன பயன்? நாமும், நம்முடைய இலாக்காவும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதாகத்தான் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பணத்தை மட்டும் ஒதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுவசதி என்ற அளவில் 1 லட்சம் ரூபாய் 1969-70-லேயே ஒதுக்கினோம் என்றால் அதைச் சரியானபடி செலவழிக்கவில்லை. இன்றைக்கு 9 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். தொழிற்பேட்டைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஒதுக்கிய பணத்தைச் செலவழிக்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டுகளில் 38 லட்சம் ரூபாய் இதற்குப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வேலை நடக்குமா, நடக்காதா என்பது பற்றித் தெரியவில்லை. பொதுவாக வரவைக் குறைத்து, செலவை அதிகரித்துக் காட்டுவதனால், பொதுமக்களின் தலையில் விலையேற்றத்தைக் கொண்டுவருகிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. பொதுவாக, வரவைக் குறைத்துக் காட்டுவதும், செலவை அதிகரித்துக் காட்டுவதும் நமக்குப் பழக்கமாகிவிட்டது. பல இலாக்காக்களிலே ஒதுக்கிய பணத்தைச் செலவழிக்காமலும், சரண்டர் செய்யாமலும் அப்படியே விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவைகளில் எல்லாம் இன்னும் அதிகக் கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும்.

பல இடங்களிலே பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அக்கிரகஸ்கரல் கோவாபரேடிஸ் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நாம் வேளாண்மைத் துறையில் பல முன்னேற்றங்களைக் காண விரும்புவது வரவேற்கத்தக்கது. அரசாங்கம் அதற்காக ஆவன செய்து வருகிறது. வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேற்றத்தைக் காண வேண்டுமென்பதற்காக டிராக்டர்களை வாங்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் டிராக்டர்கள் வாங்குவதுதான் பெரியதாக

1971 சூன் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இருக்கிறது. மறு நாளே டிராக்டர்களை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் பல முனைகளிலே மூலதனம் போடுகிறதே தவிர, வேலைகள் சரியாக நடத்தப்படுவதில்லை. அரசாங்கமே டிராக்டர்களை வாங்குவதைக் காட்டிலும், டிராக்டர்களை வாங்குவதற்கான லைசென்ஸ் ஒரு கம்பெனிக்குக் கொடுத்து, டிராக்டர்களை உபயோகப்படுத்தி, விவசாயிகளிடமிருந்து வாடகை வசூலிக்கும் பொறுப்பை அவர்களிடம் ஒப்படைக்கலாம். அப்படிச் செய்தால், டிராக்டர் ரிப்பேரான மறு நாளே அவர்கள் ரிப்பேர் செய்து விடுவார்கள். வேலையும் துரிதமாக நடைபெறும். அரசாங்கத்தின் பணமும் முடக்கப் படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பன்முனை உற்பத்தி என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், நாம் இரண்டாம் போகம் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு எலெக்ட்ரிசிட்டி போன்றவைகளுக்கு வரி விதிக்கிறோம். அந்த விவசாயிகள் முதல் போகத்திற்குத் தண்ணீர் வரி, மின்சார வரி என்று கட்டணம் கட்டுகிறார்கள். அவர்கள் இரண்டாவது போகம் பயிரிடும்போது, அவர்களுடைய ஊக்கத்தை வளர்த்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அப்படி வரி விலக்கு அளித்தால் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுத் துறைக்காகப் பல் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்குகிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் டைரக்டர்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அரசாங்கமே அதிகமான டைரக்டர்களை நியமித்து, வேண்டாதவர்களை எல்லாம் தலைவராகப் போட்டுவிடுகிறது. அதையும் தேர்தல் மூலமாகக் கொண்டுவர வழி செய்ய வேண்டும். நாமினேடட் டைரக்டர் என்று செய்யக் கூடாது. அது வருந்தத்தக்கது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி ஏதாவது நீங்கள் சட்டத்தைச் செய்திருந்தால் அதைத் திருத்திக் கொள்வது நலமாக இருக்குமே என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்சியின் அடிப்படையில் வேறு ஆட்களைப் போடுகிறார்கள். அரசாங்கம் விரும்புகிறவர்களைத் தலைவராக கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், நாம் உண்மையான ஜனநாயக சமுதாய சமுதாயத்தைக் கொண்டுவர முடியாது. கூட்டுறவுத் துறையில் பலவிதமான புகார்கள் வருகின்றன. அண்மையில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவுத் துறையில் ஒருவர் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயை மோசடி செய்தார் என்று பத்திரிகையிலே வந்தது. அப்படி மோசடி செய்தவர் பிடிபட்டபாரா, அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதையெல்லாம் கண்டு கொள்ளக்கூடிய புத்திசாலித்தனம் பொதுமக்களுக்கு இருக்காது. ஏதோ சட்டசபை கூடும் போதுதான் அரசியல்வாதிகள் இப்படியெல்லாம் கேட்பார்கள்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூன் 21]

பொதுமக்களுக்கு இதைப்பற்றியெல்லாம் ரூபாசகத்தி இருப்பதில்லை. மோசடி செய்தவர் எப்படித் தப்பித்துக்கொண்டார், அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதையெல்லாம் அவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்வதில்லை. இந்தமாதிரி குறைகளை யெல்லாம் அப்போதைக்கப்போது திருத்திக்கொள்ளும் நிலையில் அரசாங்கம் இயங்க வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறை என்றால், 'அது கூட்டுறவுத்துறையா அல்லது கூட்டு மோசடித் துறையா' என்று சொல்லும் அளவிற்குப் புகார்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் மின்சாரத்தில் மிகச் சிறந்த முன்னேற்றத்தைக் கண்டது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. தமிழ்நாடுதான் சிறந்த முன்னேற்றத்தைப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு ஹரியானா மாநிலம் அந்தப் பெயரைத் தட்டிக் கொண்டு போய்விட்டது.

(Mr. Speaker sounded the gong)

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I want at least five more minutes. I have not covered my ground. I think the Opposition will be given some more time at least during budget discussion so that we may give more points.

எலக்ட்ரிசிட்டியைப் பொறுத்த வரையில் ஹரியானா மாநிலம் அவ்வளவு வேகமாக முன்னேறும் பொழுது நாம் ஏன் பின்தங்கி இருக்கிறோம்? நம்முடைய திட்டப்படி கூட 8 மாவட்டங்களுக்குத் தான் பயன் இருக்குமே யொழிய மிச்சமுள்ள மாவட்டங்களுக்குக் கிடைக்காதுபோல் தெரிகிறது. தனி நபர்களிடமிருக்கும் லைசென்ஸ்களை அரசாங்கம் பெற வேண்டும். ஆனால் பணம் முடங்கும் என்று சொல்வார்கள். அப்படியிருந்தாலும்கூட இதற்கு எந்தவிதமான தடங்கலும் இருக்க முடியாது. தனி நபர்களிடமிருக்கும் லைசென்ஸ்களைப் பெற்றால்தான் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் அதிக மின்சாரத்தைப் பெற முடியும். தஞ்சை நெற்களஞ்சியமாக விளங்குகிறது. அங்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த மாவட்டத்திலே பிரைவேட் லைசென்ஸ் இருந்தால், திருச்சி மாவட்டத்தில் அப்படியிருந்தால், அங்கெல்லாம் தனி லைசென்ஸ்தாரர்களிடம் விட்டுக் கொண்டிருந்தால், அதிகரிப்பதில் அவர்களுக்கும் அக்கறையில்லை, நமக்கும் அக்கறையில்லை என்றால் எப்படி கிராமங்களிலே மின்சாரத்தைக் கொண்டு வர முடியும்? யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது பிரச்சனையில்லை, அதில் உங்கள் கட்சிக்காரர்களும் இருப்பார்கள், எங்கள் கட்சிக்காரர்களும் இருப்பார்கள். நம்முடைய தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு என்று பார்க்கும்போது இவற்றைச் செய்தே தீர வேண்டும்.

என்கேஷனிலே 81 கோடி ரூபாய் என்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் 81 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்றாலும் கல்வித்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல,

1971 ஜூன் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இன்றைக்கு மெடிகல் காலேஜிலே இடங்கள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இடங்களை அதிகரிக்காமல் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாமேயொழிய, கொடுத்த இடங்களைப் பறிப்பது மாதிரி குறைப்பது வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறதா அல்லது தளர்ச்சியைக் காட்டுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வசதியில்லாமல் அந்த இடங்களைக் குறைத்தோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் வசதியிருக்கும் மாதிரி செய்ய வேண்டும். 150 பேர்களுக்கு வசதியைத் தேடித் தருவது என்பது முடியாத காரியம் ஒன்று மில்லை. இவ்வளவு சீட்டுகளைக் கொடுத்துவிட்டு அதைக் குறைப்பது சரியல்ல. வேலை வாய்ப்புக் குறைவாக இருக்கிறபடியால் குறைத்தோம் என்று சொன்னாலும் அது சரியல்ல. வேலை வாய்ப்புகளை வேண்டுமானாலும் அதிகரித்துக் கொள்ளலாம், ஆனால் ஒரு டாக்டரை உற்பத்தி செய்ய ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகும் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அரசாங்கம் குறைத்துவிட்டது என்ற அடிப்படையில், அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு குறையாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் மருத்துவத்துறை நிபுணர்கள் கொண்ட குழு, இப்பொழுது படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தக்க பயிற்சி அளிக்கப்பட வசதியில்லை. தக்க பயிற்சியளிக்கப் போதுமான வசதிகள் கிடைக்க 200 மாணவர்களைக் குறைத்தால் எல்லோரும் தக்க பயிற்சியும் தகுதியும் பெற முடியும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் பேசும் பொழுது முதலில் கல்வித்தரம் உயர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எனவே, கல்வித்தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும், எண்ணிக்கையும் பெரிதும் குறையக் கூடாது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டே 200 பேர் குறையவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டதற்குப் பதில், 110 பேரை மட்டும் குறைத்து, இரண்டு கோணங்களிலேயும் நாங்கள் நிலைமைகளைச் சரிக்கட்டியிருக்கிறோம் என்ற விளக்கத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இன்னும் கொஞ்சம் செலவழித்து வசதியைத் தேடித் தந்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஒரு டாக்டரை உற்பத்தி செய்வது என்பது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல. அதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டிரெயினிங் ஸ்கூல்களிலே, 300 மார்க்குகள் பெற்றிருந்தால்தான் இடம் என்று ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் ஆசிரியர்கள் வேலைக்குப் படிக்க நினைப்பவர்கள் பலருக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எப்பொழுதும் இருந்ததுபோல் eligible for College course என்றிருந்தால் டிரெயினிங் ஸ்கூலில் படிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்றும் 300 என்று வைத்திருப்பது சரியல்ல என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 சூன் 21]

சென்னை நகரத்திற்குக் குடி தண்ணீர்த்திட்டம் வீராணம் ஏரியிலிருந்து வரப் போகிறது என்று நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னால் சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, காவிரி நீர்ப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை, மைசூர் அணை கட்டுகிறது என்பதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று முடிவு கட்டியிருக்கிறீர்கள். பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் பிரதம மந்திரியவர்களின் வீட்டிற்கு ஊர்வலமாகச் செல்ல வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறீர்கள். அப்படி யெல்லாம் செய்தால் தண்ணீர் வராது. உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த அத்தனை பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களும் ராஜீவ்மாமா செய்து விட்டு வந்தாலொழிய உங்களுக்குத் தண்ணீர் வராது என்பதைத் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உடனே முதலமைச்சரவர்கள் கேட்பார்கள். 'உங்கள் தலைவர்கள் ராஜீவ்மாமா செய்வார்கள்' என்று. ஆனால் பொறுப்பு உங்களிடத்திலே இருக்கிறது, நீங்கள் முன்னால் செய்து காட்டுங்கள், பின்னால் நாங்கள் செய்கிறோம்.

காவிரியாற்றுப் பிரச்சனைபற்றிப் பல்லாண்டுகளாக அடிக்கடி சட்டசபையிலே பேசிப் பேசி அப்படியே தள்ளப்பட்டு வந்தது. அப்படித் தள்ளப்பட்டு வந்ததன் விளைவாக 100 அடி உயரத்திற்கு ஹேமாவதி அணையும் உயர்ந்தது. இதற்கு முன்னாலேயே திட்ட வட்டமான முடிவு எடுத்திருந்தால் இவ்வளவு நாட்கள் இடைவெளி கொடுக்காமலிருந்தால் ஹேமாவதி பிரச்சனையைச் சமாளித்திருக்க முடியும் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் பல மாநிலங்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவரோடு பேசிக்கொண்டே, அவர்கள் காரியத்தில் இறங்கிவிட்டார்கள். இதன் விளைவு என்ன ஆகுமோ தெரியவில்லை. காவிரி நீரிலே வெற்றி கண்டால்தான் உங்களுக்குப் பெருமை உண்டு. இல்லையென்றால், பாவம் பாலத்தின் அடியிலே யிருக்கும் காவிரி அன்னை உங்களைச் சபித்துவிடுவாள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல் அடுத்த திட்டம்...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் ஹேமாவதி அணை கட்டும் திட்டத்தையும், வீராணம் திட்டத்தையும் ஒன்றையொன்று போட்டுக் குழப்புவது சரியல்ல. ஹேமாவதி திட்டத்திற்கும், வீராணம் திட்டத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எனக்குள்ள உவையெல்லாம் தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டுமென்பதுதான். இதற்கிடையில் இணைப்பு என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது. காவிரி பிரச்சனையில்லாமல் வீராணம் ஏரிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியுமென்றால் தாராளமாகச் செய்யுங்கள், அதை வரவேற்கிறேன். அதைத்

1971 ஜூன் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

துரிதமாகச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கும் அதற்கும் இணைப்பு இல்லையென்றால் ஏன் இவ்வளவு தாமதம், வீரணத்திலேயிருந்து சென்னைக்குத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்திருக்கலாமே.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே, புதிதாக வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கு, இளைஞர் அணி ஒன்று தொடங்கப்படும் என்று தெரிகிறது. ஏற்கெனவே சீரணிப்படை என்றிருக்கிறது. இப்பொழுது இளைஞர் அணி என்று வேறு. இதையெல்லாம் மொத்தத்தில் பார்க்கும்பொழுது அவர்களுடைய கட்சி ஊழியர்களுக்கு வேலை தருவதற்காகத்தான் இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று என்னத் தோன்றுகிறது. பொதுமக்களின் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, சீரணிப்படை சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு வேலை செய்வது இல்லை. தங்கள் உழைப்பை இலாமாகத் தருகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சீரணிப்படை வெறும் உழைப்பை மட்டும் தருகிறது என்று மொத்தமாகச் சொல்லப் படுவதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அதைச் சுட்டிக்காட்ட பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. உழைப்பிற்குச் சோறுபோட்டு பல லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. அதை விளக்கிப் பேசினால் பொதுமக்களுக்கு நல்லது.

அடுத்தபடியாக, ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், சேரிகளிலே ரொட்டிகள் கொடுக்கப்படுவதிலே அப்பட்டமாகக் கட்சிக் கண்ணோட்டம் காண்பிக்கப்படுகிறது. எம்.ஜி.ஆர். ரசிகர் மன்றம் என்று முத்திரை குத்தி ரொட்டி கொடுக்கிறார்கள். அதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. ஏழைக் குழைந்தைகளிடையே ஏன் பாரபட்சம் காட்டப்பட வேண்டும்? கட்சியில் வேலை செய்பவர்களுக்குச் சாதகமாக இந்த அரசாங்கம் செயல்படுகிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு பெரிய காரியத்தைக் குற்றம் சொல்லக் கூடாது. அப்படிச் சொல்லும்பொழுது, எந்த இடத்தில் எப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்வதுதான் சரியானதே தவிர, பொதுப்படையாகச் சொல்வது சரியல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அமைச்சர் அவசரமாக எழுந்திருப்பார் என்று நினைத்தேன். ஆனால் ஸ்பீக்கர் குறுக்கிட வேண்டிய அவசியம் என்னமோ தெரியவில்லை.

MR. SPEAKER : The hon. Member has got every right to allege against the Government. I have no objection to it.

[1971 ஜூன் 21]

அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்ட முழு உரிமை உண்டு. ஆனால் ஆதாரத்தோடு சொல்ல வேண்டும். பொதுப்படையாக, போகிற போக்கில் குற்றம் சாட்டக் கூடாது என்பதுதான் என் கவலை. அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டக் கூடாது என் கவலை அல்ல. குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரங்களோடு, விவரங்கள் உள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் கவலை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தங்கள் அறிவுரையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். சொல்லும்பொழுது ஆதாரபூர்வமாகச் சொல்கிறேன். என் தொகுதியிலேயே இப்படி நடக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் ஆதம்பாக்கம் என்ற இடத்திற்கு, கிண்டிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது, சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள மாதர் சங்கத்தில், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், மற்றபடி ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். முன்னால் சப் ரிஜிஸ்திரராக இருந்த ஒருவர் செயலாளராக இருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அங்கு கட்சி சார்பற்ற முறையில், சத்துணவு வழங்கும்படி சொன்னார்கள். எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் நானே வழங்கியிருக்கிறேன். அதற்கு ஆதாரமிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படியே என் தொகுதியிலேயும் செய்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். கட்சி சார்பில்லாமல் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். இந்தப் பொறுப்பை மாதர் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்தால், தாய்மைபுணர்ச்சியோடு அவர்கள் செய்வார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெக்கர்ஸ் ப்ராப்ளம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சத்துணவு தருவது தற்போது ரேணி மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த வட்டத்தில் எம். ஜி. ஆர். மன்ற பெயர் குறிப்பிட்டு சத்துணவு வழங்கப்பட்டது என்று திட்டவாட்டமாகச் சொன்னால் அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்புகிறேன். முடிந்த வரையில் கட்சி சார்பற்ற முறையில், சீரணித் தொண்டர்கள் மூலமல்லாது மாதர் சங்கம் மூலமோ அல்லது அரசாங்க அலுவலர்கள் மூலமோ கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும்.

பிச்சைக்காரர்கள் நலனுக்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. அந்தக் காரியத்தைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக ஆறு கேர் சென்டர்களை ஆரம்பிக்கப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம்

1971 சூன் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அரசாங்கத்தின் விடுதியாக வைக்காது சமுதாயப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மூலமாகக் கண்காணிக்க வழிவகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அரசாங்கத்தின் கையில் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதிகளை ஒப்படைத்துவிட்டால் அங்கே ஹியூமன் கன்சிடரேஷன் மனிதத் தன்மை குறைவாக இருக்குமோ என்று பயப்படுகிறேன். அதற்கு இப்போது கார்ப்பரேஷன் நடத்துகிற தொழு நோய் விடுதியைப் பார்த்தாலே போதும்.

இன்னும் பல எண்ணங்கள் இருந்தாலும் அவற்றை யெல்லாம் மானியக் கோரிக்கைகளின் போது கூறித் கொள்ளலாம். இப்போது அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்ற நிலையில் இந்த அறிக்கையிலே உள்ள நல்ல அம்சங்களைப் பாராட்டினாலும், இதிலே இருக்கின்ற குறைகளை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும், முடிந்த வரை மக்களுக்கு வரிக் குறைப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நல்லது என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பொதுவாகச் சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு நான் முன்வந்திருக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய சகோதரி அவர்கள் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசி இருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் மிகவும் சிறந்த நல்லதொரு அறிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

குறிப்பாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒரு விஷயத்தைக் காண்கிறேன். சமுதாயத்தில் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்குப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதோடு கூட அதே காலத்தில் பாவலாக சகல மக்களுக்கும் பயன்படும் விதத்தில் திட்டங்களைச் சேர்த்து ஒருங்கிணைத்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. போஷலிச பாணி சமுதாயத்தை அமைக்க இது ஒரு நிச்சயமான நடவடிக்கை ஆகும் என்ற விதத்தில் இந்த அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது.

விவசாயத்திலும், தொழிலிலும் செல்வ வளத்தைப் பெருக்க பலவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் திட்டங்கள் தீட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அவையனைத்தும் தமிழகத்தில் செல்வ வளத்தைப் பெருக்கப் பேரிய அளவுக்கு உதவும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் காலத்தில் மிகக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயத்தை ரூபக மூட்ட விரும்புகிறேன். குற்றம் சொல்லுவதற்காக அல்ல, இதிலே ஊழல் போன்ற விஷயங்களுக்கு இடம் கொடுக்காத விதத்தில் இந்தப் பணத்தை நல்ல விதத்தில் பயன்படுத்தும் வகையில் நிர்வாகம் செயல்பட்டு இந்தத் திட்டங்களின் காரணமாகப் பேரிய அளவுக்கு வசதிகள் பெருக வழி செய்ய வேண்டும். விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்காகப் பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்கிறோம். அந்தப் பணத்தை வாங்கக்

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி] [1971 ஜூன் 21]

கூடியவர்களும், கொடுக்கக் கூடியவர்களும் அந்தப் பணம் விரயமாகாத அளவுக்கு, தவறான நிலைமைகள் ஏற்படாத அளவுக்குப் பணத்தைச் செலவழிக்கும் வகையில் அரசாங்க இலாகாக்கள் செயல்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் போன்ற காரியங்களைச் செய்து கொடுக்கும்போது ஆங்காங்குள்ள பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சமுதாயத் திட்டங்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களே அவற்றை அமைக்க முன்வரவேண்டும். தனி நபர் அடையும் ஆதாயத்தைக் கிராமத்தில் உள்ள பலரும் அடையும் வகையில் அமைக்க வேண்டும். தனி நபருக்கு ஒரு குழாய்க் கிணறு அமைத்துக் கொடுத்தால் 15 ஏக்கர் இருக்கக்கூடிய ஒரு தனி நபர் மட்டுமே பயன் பெற முடியும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் பதினைந்து, இருபது பேர் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் சொத்துரிமை இருப்பின் ஒரு குழாய்க் கிணறு அமைத்துக் கொடுத்தால், இருபது முப்பது குடும்பங்கள் பயன் பெற முடியும். அந்த வகையில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். விவசாயத் திட்டங்கள் பெரிய அளவுக்கு கிராமப் புற நிலம் படைத்த அவ்வளவு பேருக்கும் உபயோகப்படும் விதத்தில் அமைய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட விதத்தில் சட்டங்கள், விதிகள் திருத்தப்பட வேண்டும் அல்லது மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது வரவேற்கத்தக்க அம்சம் என்றாலும் கூட கூட்டுறவு இலாகா பற்றி பல இடங்களிலிருந்து வருகின்ற புகார்களை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும் போது பல மோசடிகள் நடப்பது தெரிய வருகிறது. அந்தப் பணத்தை மோசடியாக, தகுதி இல்லாதவர்கள் பெற்று வட்டிக்கு விடும் அளவுக்குக் கூட சில விஷயங்கள் என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. விரிவாக அவற்றைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கூட்டுறவுக் கடன்கள் உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும் விதத்தில் நல்லதொரு பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும்; அதற்குத் தக்க பரிகாரங்களைத் தேட வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் பலவிதமான தானியங்களை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். பருப்பு வகைகளை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய திட்டம் வரவேற்கத் தக்கது. வரக்கூடிய காலத்தில் தமிழகம் வளம் கொழிக்கக்கூடிய மாநிலமாக அமையும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதிலே சிறுநிலக்காரர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக உதவி கொடுக்க வேண்டும். 50 ரூபி,

1971 சூன் 21] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

100 குழி வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இதிலே ஈடுபடக்கூடிய விதத்தில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டும்.

மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள மனைக்கட்டுகள் பூராவும் குடியிருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வகையில் திட்டமிட்டிருப்பதாகும். இதற்காக நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன், முதல்வர் அவர்களை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். லட்சக்கணக்கான அரசனங்கள், கூலிகள் தாங்கள் குடி இருக்கும் ஐந்து குழி பத்து குழி நிலத்திற்காக இன்று நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் சூழ்நிலை ஜனநாயகப் பண்பையே பாதிக்கத்தக்க அளவுக்கு இருக்கிறது. லட்சக் கணக்கான குடும்பங்கள் நிமிர்ந்து நின்று சுயேச்சையாக வசிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தக் காரியத்தை வெகு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்டியலிலே ஒரு விஷயம் விடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணம் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். பெரும்பாலான சிறு விவசாயிகள் அதிகம் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து, பத்து வருஷங்களுக்குப் பாக்கி கட்டும் நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் எந்த நிம்மத்திலும் பாதிக்கப் படலாம் என்ற பயத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கடன்களைக் குறைக்க, திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு வழிவகை செய்ய கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வருவது அத்தியாவசியமான பொருளாதார நடவடிக்கையாக அமையும் என்பதால் அதைப் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது நேற்றையதினம் அளித்த திருத்தச் சட்டத்தைப் பார்த்த காலத்தில் நல்லதொரு முறையிலேதான் அமைந்திருக்கிறது என்பது மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது தெரிகிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. குறிப்பா, குறிக்கோளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த பல போராட்டங்கள் நடைபெற்று அதிலே பல பேர் இன்னுயிரை நீத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மனத்திலே கொண்டு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது, என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது மகவும் பாராட்டத்தக்கது; இது மற்ற மாநிலங்களுக்கும் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கும். அதை வெகுசீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். அபிவிருத்திக்காகச் செலவழிக்கப்படும் கோடிக் கணக்கான பணம், கிராமத்தில் நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து செயல்படுகின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாகக் கிராமப் புறத்தில் விவசாயிகள் பொருளாதார அபிவிருத்தி அடைந்து ஜனநாயகத்தில் புதிய மனோபாவம் மக்கள் மத்தியில் உணரப்படுவதற்கு அஸ்திவாரமான வேலையைச் செய்வதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[மணலி திரு. சி. சுந்தராமன்] [1971 ஜூன் 21]

கல்விக்காக 81 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாடு எவ்வளவுதான் வளம் பெற்றிருந்தாலும் கல்வியறிவு அற்றவர்கள் பெரும்பகுதியினர் இருந்தால் தாழ்வுதான் ஏற்படும். நான்கு கோடி மக்களுக்குக் கல்விக்காக 81 கோடி ரூபாய் என்று பார்க்கும்போது ஒரு நபருக்கு 20 ரூபாய் செலவழிக்கும் நிலை இருக்கிறது. இது பாராட்டத்தக்கது. அதே சமயத்தில் கல்வியின் தரம் அரிச்சுவடி வகுப்பு முதல் மேல் நிலை வரையில் எந்த அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது போதிய அளவுக்கு இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஆகவே இந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கும்போது பகுத்தறிவை வளர்க்கக்கூடிய சிறந்த ஒரு கல்வி முறையை அதன் மூலம் நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். நல்ல முறையில் ஒரு நவபரதத்தை ஏற்படுத்தும் முறையில், தமிழ் நாட்டில் நல்ல தெரு முறையை ஏற்படுத்தும் வகையில் நமது கல்வி முறை அமைய வேண்டும். அதற்கேற்ற முறையில் நாம் ஒதுக்கிடும் பணம் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கான நல்ல நடவடிக்கைகளைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வைத்தியத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அதிகப்படியான டாக்டர்களை நியமித்து, அதிகப்படியான சிப்பந்திகளை நியமித்து நோய்களை அகற்றுவதில் பல்வேறு விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ளது பற்றி நான் சந்தோஷப்பட்டாலும் கூட என்ன ஆழ்ந்த அபிப்பிராயம் ஒன்றை, பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களாக தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒரு விசேஷ வைத்திய முறையைப் பற்றி இந்த சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதுதான் சித்த வைத்திய முறை. சித்தவைத்திய முறைக்காக சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். நான்கு கோடி தமிழ் நாட்டு மக்கள் நோயற்ற முறையில் வாழ்வதற்கு, நோய்கள் வராதபடி தடுக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றால், மேலூர்ட்டு முறைப்படிதான் தீர்க்க முடியும் என்று கூறுவது கடினமான விஷயம். அது நீண்ட நாட்களாகும் விஷயம். அதற்குத் தகுந்தபடி நம் நாட்டிற்குப் பொருளாதார வலிமை இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே பெருமளவிற்கு நோய்களைத் தீர்க்கக்கூடிய வகையில் சித்த வைத்திய முறையைத் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் நவீனப்படுத்தி அம்முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்வது நம் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாட்டையும், பாரம்பரியத்தையும் முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதோடு, நம் தமிழ் நாட்டு மக்களின், நான்கு கோடி மக்களின் சுகாதாரத்தைக் கவனிக்க கூடியதாக அது அமையும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குச் சிறந்ததொரு கருவியாக இந்த வைத்திய முறை அமையும் என்று நான் பொதுவாகக் கூறிக்கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட மானியம் வரும்போது அதுபற்றி பேசலாம் என்று கருதுகிறேன்.

1971 சூன் 21] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

இந்த சித்த வைத்திய முறை குறித்து நான் நீண்ட நாட்களாக என் ஓய்வு நேரத்தினை அதுபற்றி ஆராய்ச்சிகள் செய்வதில் கழித்துக் கொண்டு வருகிறேன். சித்த வைத்தியத்தில் நல்ல பல மருந்துகள் இருக்கின்றன. அதை ஊக்குவிக்க ஆட்கள் இல்லாத தால்தான் அது சிறப்பற்றுப் போய்விட்டது. ஆகவே இந்த சித்த வைத்திய முறையை நவீனப்படுத்தி, அதை முறைப்படுத்தி, அதை நல்ல முறையில் பயில்வதற்குத் தக்க பள்ளிகள் அமைத்து, சித்த வைத்தியர்களை ஆயிரக்கணக்கில் உற்பத்தி செய்யும் விதத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் நம் வைத்தியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது இன்று ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இன்றைய நிதி நிலைமையில் அதை எவ்வளவு தூரம் தீர்க்க முடியுமோ அது குறித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருந்த போதிலும், எந்த அளவிற்கு நாம் சமுதாய முன்னேற்றங்களைக் கொண்டு வருகிறோமோ அந்த அளவிற்கு நாம் வேலைவாய்ப்புகளை அதிகமாக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை அறிந்து அந்தப் பாதையில் போகிறது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்பதைக் காண்கிறேன். ஆயிரம் படித்த வாலிபர்களுக்கு ரூ. 165, ரூ. 175 என்று சம்பளம் கொடுத்து கிராம மக்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் அப்படி வேலை செய்பவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் முதல் இடம் கொடுக்கப்படும் என்ற திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல திட்டங்கள் தான். அதேபோல் பல்வேறு திட்டங்கள் உள்ளன. அவர்கள் கூறுவதுபோல் அல்லாது, நான் கூறுவது என்னவென்றால் மிகச் சிறந்த வாலிபர்களை, கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் தேர்ந்தெடுத்து மக்களுக்குத் தொண்டு புரியும் பணியினைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த விதத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் இத் திட்டங்கள் நாட்டுப்புற கிராம மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும்.

அடுத்தபடியாக, மிக முக்கியமான பிரச்சனை -மாநில சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களைப் பங்கிட்டு செய்வது குறித்து வெகுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. இன்று மையத்தில் உள்ள சர்க்கார் தன் கையில் எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வளரக்கூடிய நம் தேசத்தில் எல்லாப் பிராந்தியங்களும் வளர வேண்டும் என்ற அக்கறை அதற்கு இருக்குமானால், ஒரு பலமான மத்திய சர்க்கார் இருக்க வேண்டும். தேசிய ஒற்றுமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உண்மையில் விரும்புவார்களேயானால் அதிகப்படியான அதிகாரங்களை மாநில சர்க்கார்களுக்குக் கொடுப்பதில் துரிதமான நடவடிக்கைகளை அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்வது இந்திய ஒழுமைப்பாட்டுக்கு ஒரு அரன் எழுப்புவது போலாகும். அத்தகைய உணர்வு மத்திய சர்க்காருக்கு ஏற்பட வேண்டும். அதற்காக என் கட்சி இந்தச் சர்க்காருக்கு தனது முழு

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

[1971 ஜூன் 21]

ஒத்துழைப்பையும் தரும் என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காக எல்லாக் கட்சியினரையும் கூட்டி ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்ற எந்தெந்த அளவில், எது எதை உடனடியாக அளிப்பது என்ற விதத்தில் எல்லாவற்றையும் வகைப் படுத்த வேண்டும். அதை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நாட்டு மக்கள் ஆதரவோடு மத்திய சர்க்காரை நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். அப்படி வற்புறுத்துவதால் நாம் அதைப் பெற முடியும் என்று நிச்சயமாக நான் கருதுகிறேன். இந்தத் திசையில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் இலாகாவில் முதல் தர கான்ஸ்டபிள் என்ற ஒரு புது 'காடரை' ஏற்படுத்தி இன்றையதினம் சில ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. படித்தவர்களை இந்த இலாகாவில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற விதத்தில் அது நிச்சயமாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இப்படி ஒரு காட்டிகரி வேண்டுமா என்பது பற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டும். நான் சொல்வது, ஹெட்-கான்ஸ்டபிள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்று இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்கு ஆட்களை எடுக்கும் போது சிறந்த படிப்பாளிகளை, பல்வேறு விஷயங்கள் பற்றித் தெரிந்தவர்களை எடுக்கும் விதத்தில் இந்த யோக்கியதாம்சங்களை வைத்துக் கொண்டு செய்தால் போதுமானது. இதற்காக ஒரு தனி காட்டிகரியை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி அது அவசியம் என்று கருதுவார்களே யானால் இதுபற்றி நான் தீவிரமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் என்ற அடிப்படையில்தான் இதை நான் பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வரி விதிப்புகளை எடுத்துக் கொண்டால் இதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. விற்பனை வரியை 3 சதவிகிதத் திலிருந்து 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய வரிச் சுமையாக ஆகாது. பத்து ரூபாய்க்குச் சாமான் வாங்கினால் அதற்கு விற்பனை வரி 30 காசாக இருந்ததை இப்போது 35 காசாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மக்களின் நலனுக்காகப் பல்வேறு விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களைப் போடும்போது ஐந்து காசு கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது அதிகப்படியாக மக்களைத் துன்புறுத்தக்கூடிய வரி என்று இதைக் கருத முடியாது. வரிப் பணம் கொடுக்காமல் பல்வேறு விதமான சௌகரியங்களைப் பெற வேண்டுமென்று நாட்டு மக்கள் எண்ணவில்லை. ஆனால் இந்த வரி உயர்வினால், இந்த வரி உயர்வைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வியாபாரிகள் விலைகளை ஏற்றாதபடி சர்க்கார் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு சிறிய வரி போட்டாலும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வியாபாரிகள் லாபம் சம்பாதிக்க முயல்வதைத் தடுக்கும் விதத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் இதைக் கடுமையானதொரு வரி என்று சொல்ல முடியாது, கருத முடியாது. நகரத்தில் உள்ள வர்களுக்கு சர்சார்ஜ் என்று போட்டிருக்கிறார்கள், ஒரு 10%.

1971 சூன் 21] [மணலி திரு சி. கந்தசாமி]

நகரத்தில் உள்ளவர்கள் ரொக்க வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள். மாதா மாதம் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் அவர்கள். அன்றாடம் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் அவர்கள். ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் நிரந்தர வருமானம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே நகர்புறத்திலுள்ள வியாபாரிகளுக்கு 10% சர்சார்ஜ் என்று போட்டிருப்பது அவ்வளவு பெரிய வரி என்று சொல்ல முடியாது. இப்பணத்தைப் பல்வேறு விஸ்தரிப்புப் பணிகளுக்குத்தான் நாம் செலவு செய்கிறோம்.

கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் மழையையும், வெயிலையையும் பார்த்துத்தான் தங்கள் வருமானத்தைக் கணக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. நாம் இப்படி வரிவை உயர்த்தும்போது வியாபாரிகள் அதை வைத்துக் கொண்டு லாபம் சம்பாதிப்பதைத் தடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு இந்தச் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. சென்ற தடவையே நான் கூறினேன். நெல்லின் விலை, தரம்ப விலை ரூ. 13 என்றிருந்தது பின்னர் 19, 20 ரூபாய் வரை சென்றிருக்கிறது. 57 கிலோ மூட்டை ரூ. 40க்கு போகிறது. உற்பத்தி செய்கிறவனுக்கு ரூ. 26 போகிறது. அதை வாங்கி விற்பனுக்கு ரூ. 14 போகிறது. ஆக, லாபம் உற்பத்தி செய்கிறவனுக்கும் இல்லை. அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் இல்லை, ஆனால் இடையில் உள்ள இடைத் தரக்கர்கள் அந்த லாபத்தை அடைகிறார்கள். இதைச் சர்க்கார் கலையிட்டுத் தடுக்க வேண்டும். இப்படி இடையில் இருப்பவர்கள் விலையை ஏற்றி விற்பதினால்தான் விலைவாசி உயர்வு ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். இதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விலை வாசியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு ஓரளவிற்கு மேல் லாபம் சம்பாதிக்காத நிலையை ஏற்படுத்தத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது 10 பஸ் பர்மிட்டுகளுக்கு மேல் யாரும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கொண்டு வந்திருக்கும் முடிவை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது நிச்சயமாக அமல் நடத்தப்பட வேண்டும். இப்படி தேசியமயமாகும் முறை நல்ல முறையில் நடைபெற்று, முன்னேவிட அதிகமான வசதிகளை மக்களுக்குத் தந்து, மிகக்குறைவான கட்டணத்தில் பஸ் வசதி கொடுத்து, தனியார் நடத்தியதை விட அதிகமான திறமையுடன் நடத்தப்படுகிறது என்று நற்பெயர் எடுக்க வேண்டும்.

மதுவிலக்குச் சம்பந்தமாக சில பேர் ஏளனம் செய்தார்கள். நிச்சயமாக தமிழகத்தில் இருக்கும் பெரும்பாலான மக்கள் குடிக்க வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. குடிக்காமல் இருப்பது தான் நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு வேதாரண்யத்தில் சர்வோதயக் கழகத்தின் சார்பில் 'மதுவிலக்கு பயன் உள்ளதா' என்று கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. அதில் நானும் கலந்து கொண்டேன். மத்திய அரசாங்கம் இதைத் தேசம் புராவும் அமல்படுத்த எடுத்துக் கொண்டால்தான் சிறந்த முறையில் இருக்கும் என்று

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி] [1971 ஜூன் 21]

கூறினேன். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளா விட்டால் மாநில சர்க்கார் அதைக் கட்டிக் கொண்டு அழு முடியாது. மதுவிலக்கு ரத்து செய்வதை எதிர்ப்பவர்கள், நடுவில் நின்று கொண்டு கள்ளத்தனமாகக் கள் விற்கும் ஒரு கூட்டம் தான். மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மதுவிலக்கு ரத்தானதை மிகவும் நல்ல முறையில் வரவேற்பார்கள். மது விலக்கு போனது மிகவும் நல்லது. நம்முடைய சகோதரி பெண்கள் சார்பாக சாபம் கொடுத்தார்கள். (அந்த நேரத்தில் திருமதி த. ந. அனந்த நாயகி அவர்கள் அவைக்குள் வந்தார்கள்--சிரிப்பு) பெண்கள் பெரும்பாலும் குடிக்கிறார்கள். (திருமதி த. ந. அந்தநாயகி: எங்கே குடிக்கிறார்கள்?) உங்களுக்குத் தெரியாது எனக்குத் தெரியும். கிராமப்புறங்களில் ஆண்களும் பெண்களும் குடிக்கிறார்கள். குடித்துவிட்டுச் சமூகத் துரோகம் செய்யக் கூடாது. அதற்கு, அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் ஓரளவு மது விலக்கை அமுல் படுத்த முடியும். சட்டத்தால் அமுல் நடத்த முடியாது. மதுவிலக்குப் போனதால் இடையில் சம்பாதித்து வந்தவர்களின் வருமானம், இப்போது சர்க்காருக்கு வரும். அந்தப் பணம் நல்ல வழியில், சமுதாயத்தை மாற்றுவதற்கான முறையில் செலவழிக்க வரப் போகிறது. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் மதுவிலக்கு எடுத்ததை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். இதை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் ஒத்துழைத்துச் செயல்படத் தயாராக இருக்கிறோம்.

இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த வரையில் மிகச் சிறந்த முறையில் இது அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் ஓரிரு வரிகள் போட்டிருந்தாலும், வரி போட வேண்டிய இடத்தில் போட்டு, சமுதாயம் சீரும் சிறப்பும் பெற பல திட்டங்களை வகுத்து, ஒரு சமுதாயம் மாறுதலை ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. எதிர்க்கட்சி என்ற அளவில் குற்றம் சொல் வேண்டுமென்பதற்காகத் தூண்டித் தூருவி ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதை நல்ல தமிழில் எழுதி, நல்ல முறையில் சமர்ப்பித்ததற்காக, நம்முடைய நிதி இலாகா பொறுப்பு வகித்திருக்கும் முதலமைச்சருக்கு மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. செ. கந்தப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே இந்த மாமன்றத்தில் இது என்னுடைய கன்னிப் பேச்சாகும். 9 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், இதுபோல் டெல்லி நாடாளுமன்றத்தில், நம்முடைய தாய் நாடு என்று சொல்லப்படுகிற இந்திய நாட்டின் தனிக் கொற்றம் (சாவரன்டி) அங்கே இருக்கிறது என்று கருதப்படுகிற பெரு மன்றத்தில் தமிழ் மொழியில் பேச ஆரம்பித்த போது, அனுமதி மறுக்கப்பட்ட நேரத்தில், நம்முடைய தாய் நாட்டு நாடாளுமன்றமா என்று ஜயப்பாடு எழுந்தததை என்னால் இந்த நேரத்தில் நினைவு கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை.

1971 ஜூன் 21]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் படித்த நேரத்தில் முன்பொருகால் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி தாசன் சொன்னாரே “தமிழாப்த தமிழுந்தான் தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராய் வருதல் வேண்டும்” என்று, அந்த வரிகள் தான் அடிக்கடி என் நினைவுக்கு வந்தன. கடந்த காலத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் நான் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்து நிதி நிலை அறிக்கையில் எங்கே குறைகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்துப் பழக்கப்பட்டவன். இன்றைய தினம் அதே போல் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் படிக்கிறபோது அதே நிலையை வைத்துப் பார்த்தேன். ஆனால் உண்மையிலேயே நான் எமாற்றம் அடைந்தேன் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எங்கோப் போலவே பிற எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருப்பவர்களும் எமாற்றம் அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அம்மையார் அவர்களுடைய பேச்சின் மூலம் அது மிகத் தெளிவாகத் தென்பட்டது. அவர்கள் முதலில் சமதர்ம திட்டத்தை வரவேற்றுவிட்டு, பிறகு ஏதோ 2 கட்டத்தில் நம்முடைய கலைஞர் அவர்களுக்கு பெண்கள் சார்பில் சாபத்தைக் கொடுத்து விட்டுத் தன்னுடைய ‘கிரிடிசிசத்தை’ ஆய்வுரையை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். அதற்கு மேலே அவர்களுக்குச் சொல்லும் அளவுக்கு ஒன்றும் இல்லை.

இந்த நாட்டில் புதிய சோஷலிச சமுதாயத்தின் சமூகப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அமுல் படுத்தும் வகையில் இந்த அரசு தன் பணிகளை மேற்கொள்ளும் என்று கூறி நிதிநிலை அறிக்கையைத் துவக்கினார்கள். “பொட்டிப் பூச்சிகளாய், புன்மைத் தேரைகளாய் இருக்கின்ற மக்கள் புதியதோர் உலகு காண, அவர் தம் வாழ்வில் புத்தொளி பரவிட, பொருளாதார முன்னேற்றமும், சாதிபேதமற்ற சமத்துவ நிலையும், மூட நம்பிக்கைகளைக் கருவியாகக் கொண்டு அவர்களை ஆட்டிப் படைக்கும் ஆதிக்க சக்திகளிலிருந்து விடுதலை கிடைத்தாக வேண்டும்” என்ற சூளுரையோடு தன்னுடைய உரையினைத் துவக்கி இருக்கிறார்கள். “வாழ்வில் வளம் கொண்டோர் சிலரும், விழிகளில் குளம் கொண்டோர் பலருமாக இருக்கின்ற சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்கும் சமதர்மத் திருப்பணிக்கு, மாநிலத்தில் நமக்குள்ள அதிகாரங்களின் அளவிலும், இதிலேயே சிலவற்றுக்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதலை எதிர்பார்க்கும் நிலையிலும் நம்மால் இயன்ற அளவுக்கு ஏழை எளியோர் நடுத்தர மக்கள் வாழ்வை அடிப்படையாக வைத்து இந்தச் சீரிய முயற்சிகளைத் தொடங்கியுள்ளோம்” என்று இறுதியில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையில் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்கும் சில திட்டங்களைப் பார்க்கிறபோது அவர்கள் இறுதியிலே தந்து இருக்கும் வாசகங்கள் மிக அடக்கத்தோடு தாப்பட்டதாகக் கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அதிக அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன, அவைகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். நிதி வசதிகள் சரியாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், விவரம் தெரியாதவர்கள், சில நேரங்களில் தெரிந்தவர்கள்கூட,

[திரு. சே. கந்தப்பன்]

[1971 சூன் 21]

‘இது அரசியல் நோக்கத்தோடு சொல்லும் ஒரு குற்றச்சாட்டு, மாநில அரசுகள் அவர்களுக்கு இருக்கும் வாய்ப்பு வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை’ என்று சொல்வதைக் கேட்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்தலைமை)

அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்குக் கொஞ்சமும் இடம் இல்லாத வகையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் முதல்வர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாகவிளக்கி இருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற அதிகாரங்களைக் கொண்டு, ‘பாத்திரத்தில் உள்ளதை மட்டும் சிந்தாமல், சிதறாமல், அயராமல் ஆறிடாமல் பரிமாறும் பாங்குபோல், அவர் வகுத்து இருக்கும் புதுத் திட்டங்கள் மிக நல்லபடியாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கின்றன.

குறிப்பாக, மத்திய அரசு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும் பிரச்னை கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பாவலாகப் பேசப்பட்டு வந்தது என்றாலும் அண்மைக் காலத்தில் அதற்கு பத்தொன்பது மாநிலங்களைக் கொண்ட இந்திய நாடு முழுவதற்கும் ரூபாய் 59 கோடியைப் பகிர்ந்தளிக்கையில் தமிழகத்திற்கு ரூபாய் 1.6 கோடி மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. நமக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கணிசமான தொகை கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்துப் போனால் அகிலே எந்த அளவுக்கு ஏமாற்றம் அடைந்து இருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பல இடங்களில் விளக்கி இருக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் 3 கோடி கிடைக்கும் நிலையில் நம் நியாயம் இருந்தும் 1 கோடி அளவில் மட்டுமே பெற்று, பெரும் அளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியாது. ஆகவே, பல்வேறு இடைஞ்சல்களுக்கிடையிலேயும் நிதி நெருக்கடிக்கிடையிலேயும், இன்று மத்திய அரசு தந்து இருக்கும் திட்டம் 15,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் என்றால் கலைஞர் அவர்கள் மேலும் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இன்னும் 15,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள்.

இது, டெல்லி அரசு கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிற சில திட்டங்களில் கூட அவர்களுடைய முந்திக் கொண்டு நாம் வேகமாகப் போகிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. அப்படிப் பல துறைகளிலும் காரியங்களில் நம் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஆனால் டெல்லியின் போக்கு மாறவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், அவர்கள் நமக்கு உறவு காட்டி அதிகம் கொடுக்கத் தேவையில்லை யென்றாலும், நியாயமாகக் கிடைக்கக் கூடியதைக் கொடுத்தாலே போதும். குறிப்பாக அவர்களுடைய உதவி மூன்று கோடியளவில் இருந்திருந்தால், இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் கொடுத்திருக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதே போல, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, கிராமத்து விவசாய மக்களுக்குப் பச்சாதாபம் காட்டுவதுபோலப் பேசினார்கள். விவசாயத்திற்கான விவசாய வருமான வரியை,

1971 சூன் 21]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

வரியின் விகிதத்தை மாற்றி அமைக்கப் போகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அம்மையார் அவர்கள் விவசாயத் துறையில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாகவும், நிலவள வங்கிகள் மூலமாகவும் எப்போது கோடிக்கு மேல் இந்த ஆண்டு உழவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வழங்க இருக்கிறோம் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தால், பொருளாதாரத்தில், வேளாண்மைத் துறை எந்த அளவில் முன்னேற்றத்திற்கு உதவியிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், இந்த உயர்வு வருமான வரியில் இருப்பது அவர்களைப் பதிக்காது என்பதை உணர முடியும்.

சில நாட்களாகவே மதுவிலக்கு பற்றிப் பிரச்சனைகள் வந்து கொண்டு இருந்தன. ஆனால் அதில்கூட இரண்டு நாட்களாக எவ்வளவு தீவிரமாக இல்லை, காந்தி அடிகளின் பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதன் காரணமாகவோ என்னவோ, இப்பொழுது வினோபாவே அவர்களும், கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். 'நான் மத்திய சர்க்காரில் இருந்தால், அவர்கள் கேட்கின்றவைகள் எல்லாவற்றையும் ஏத்துக்கொள்வேன்' என்று நியாயமாகவே பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிப் பாராட்டிய பிறகு பல பேருக்கு அதிகத் தீவிரமாகப் பேசும் உணர்வும் மங்கிப் போயிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு ஏற்படும் பிரதிபலிப்பையும் பார்க்கிறோம். பத்திரிகைகளை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த ஆளுநர் கட்சிக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்ட, வேண்டுமென்றே திரித்துக் கூறும் பத்திரிக்கைகளில் கூட, ஆசிரியர் கடிதம் அல்லது தலையங்கம் என்ற பகுதிகளில் பார்த்தால் கூட, பல பத்திரிகைகள் போடப்பட்டிருக்கும் வரிசை வரவேற்றிருக்கின்றன. இன்றைக்கு 'இந்து' பத்திரிகையை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் தலையங்கத்தில், துண்டு விழும் பிரச்சனையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, துண்டு விழுவது விவசாயத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளின் பயனால் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. இவை மிக நல்ல வாசகங்கள். நம் விவசாயத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் திட்டங்களைக் கைவிட முடியாது. கடந்த காலத்தில் அவை வளர்ந்திருக்கும் வேகத்தில், விழுக்காடுகளை நீக்கி, சமனாகக் கொண்டு போக வேண்டிய அளவில் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் துண்டு விழுந்திருக்கிறது.

இருக்கின்ற வருமானத்தை சிக்கனமாக எல்லாத் துறைகளுக்கும் நிரவலாகத் தந்து, ஆக்க பூர்வமான திட்டங்களைத் தீட்டி, வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குகின்ற பணிகளில், மிக அதிகமாக என்னைக் கவரத்திருக்கிற ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாயிரம் படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க, இளைஞர் அணி ஒன்றை அமைத்து, அவர்களைப் பயன்

[திரு. சே. கந்தப்பன்]

[1971 ஜூன் 21]

படுத்தச் செய்ய இருக்கும் திட்டம் உண்மையிலேயே மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது, ஏதோ சிரணி போன்ற ஒன்று என்று ஆண்டும் என்றாலும், இது வேறு என்பதை நாம் உணரவேண்டும். சில ஆண்டுகளாகவே நம் நாட்டில், மத்திய அரசு நிலையிலும், மாநில சர்க்கார்கள் நிலையிலும் 'கமிட்டி' நிர்வாகம் இருக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. இத்திரா காந்தி அம்மையாரும் இதுபற்றிச் சொல்லுகிறார்கள், 'கமிட்டி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்' என்று. 'கமிட்டி' என்ற பதத்தை உபயோகிக்கும்போது சோஷலிசம் என்பதை ஒன்றுக் கொள்வார்கள் என்ற பொருளில் சொல்லுகிறார்கள்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, நாட்டில் மக்கள் நலத்தில் அக்கறை கொண்ட அரசுகள் ஏற்பட்ட பிறகு, பொது நலத் திட்டங்களைப் புரிந்துகொண்டு செயல் படுகின்ற தன்மை பல அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மையில் இருக்கவில்லை. பல மாநிலங்களில், மத்திய சர்க்காரிலும் கூட அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அதற்குத் தகுந்த பயிற்சி நிர்வாகத்தில் வருபவர்களுக்கு கொடுக்கப்படாததன் விளைவுதான். இன்றைக்குப் போட்டிருக்கும் கலைஞருடைய திட்டம் அதற்கு முன்னோடியான திட்டமாக அமையும் என்பதால் அது என்னை மிகவும் கவர்ந்திருக்கிறது. 2,000 இளைஞர்களை ஆண்டுதோறும் பயிற்றுவித்து, நிர்வாகத்தில் முதலிடம் கொடுக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். முதலிடம் என்ன, அவர்களை முழுக்க முழுக்கவே எடுத்துக் கொண்டால், நிர்வாகம் சிறப்படையும் என்ற என்னுடைய எண்ணத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காரணம், நாம் பல துறைகளிலும் பயிற்சி பெற்றவர்களை எடுக்கப் போகிறோம். அவர்களெல்லாம் பல்வேறு துறைகளிலும் பணியாற்றி, மக்களோடும் மக்கள் பிரச்சினைகளோடும் இரண்டறக் கலந்து போவார்கள். அவர்கள் மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தெரிந்து கொள்ளவும், அவர்களுடைய நிலைமைகளைப் புரிந்துகொள்ளவும் நல்ல அனுபவமும், பயிற்சியும் பெறுவார்கள். அவர்கள் பொறுப்பேற்கும்போது தங்கள் பணிகளைச் செவ்வையாகச் செய்ய நல்ல வாய்ப்பாக இது அமையும் என்பதால் இந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இதனால் எதிர்காலத்தில் இடர்ப்பாடுகளைக் களைவதற்கு எவ்வளவு சாதகமாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, சூசகமாக இதை டெல்லிக்கு ஒரு அறைகூவலாகவே வைத்திருக்கிறார்கள்.

ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கை, பின்னால் அவையில் விவாதத் திற்கு வரவிருக்கிறது என்றாலும், அதிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கும் ஒரு சில பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 'தஞ்சை' மாவட்டதுக் கால்வாய்களைச் சீர்படுத்த ஒரு வரைவுத் திட்டம் உலக வங்கியினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருந்தும் கூட மத்திய அரசின் அனுமதி அதற்கு இன்னும் கிடைத்தபாடிಲ್ಲ.

[1971 ஜூன் 21] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இது போன்ற பிரச்சினைகளில் டெல்லி அரசு குறுக்கே நிற்பது வேதனையைக் கொடுக்கும் ஒன்றாகும். பிறரிடத்தில் நமக்குக் கிடைக்கும் உதவிகளைப் பெறுவதற்கு டெல்லி அரசு துணை நின்று நமக்கு அவற்றைப் பெற்றுத் தரவேண்டும். அதைவிட்டு குறுக்கே நின்று, நம் மாநிலம் அடையவிரும்பும் வளர்ச்சியைக் கண்டு பொருமைப் படுகிறார்கள் என்கிற எண்ணத்தான் ஏற்படுகிறது.

‘நல்லது செய்தல் ஆற்றீ ராயினும்

அல்லது செய்தல் ஓட்டியின்’

என்கிற கவிதை வரிதான் நினைவிற்கு வருகிறது. அவர்கள் நல்லது செய்யாவிட்டாலும், தீங்காவது செய்யாமல் இருக்கலாம். உலக வங்கி குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்க வரும் நேரத்தில் இவர்கள் குறுக்கே நிற்பது சரியாகாது. சாதாரணமாக உலக வங்கிகளிலிருந்து கடன் பெற்று, மத்திய சர்க்கார் நமக்கு வழங்கும்போது, அவர்கள் மிக மலிவான வட்டிக்கு வாங்கி, நம் இடத்தில் அதிக வட்டி வாங்கி, மார்வாடி வேலையைச் செய்கிறார்கள். நாம் ஆக்க பூர்வமான திட்டத்தைப் போட்டு, அதற்கு உதவி வரும் போது குறுக்கே நிற்பது, ஆக்கம் தரும் ஒன்றாக அமையாது. வட்டித் தொழில் செய்யும் மார்வாடிக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் வேறுபாடு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அந்த நிலையில் மாநிலங்களின் மரியாதையைப் பெற முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அதையும் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் அதே போல பல பிரச்சினைகளிலும் இருக்கிறது.

ஆயுள் காப்புறுதி நிறுவனம் போன்றவை தேசியமயம் ஆக்கப் பட்டபோது ஏற்பட்டது போல், தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் அதிகாரம் பம்பாயிலும், டெல்லியிலும் உள்ள அதிகாரிகள் கைக்குப் போவதால் என்ன நன்மையும் ஏற்படாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

உண்மையில் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் போடும் முதலீட்டில் நியாயமான அளவுக்குக் கொடுக்கப் படாமல் தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்ற தோரணையில் அநேக குற்றச்சாட்டுகள் பாராளுமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டு வந்தன. ஒரு முறை நாடாளுமன்றத்தில் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் மொத்த முதலீடு எந்தெந்தத் துறைக்கு, எந்தெந்தப் பகுதிக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதற்கு விவரம் தர வேண்டுமென்று கோரப்பட்டு விவாதம் நடந்தது. நாட்டின் நலன் கருதி ‘இன்வெஸ்ட்மென்ட் பாட்டர்ன்’ எந்த முறையில் கையாளப் படுகிறது என்று வெளியிடுவதற்கில்லை என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால் பொதுப்படையாகப் பார்க்கும்படித் து, ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் நம்முடைய பகுதிகளுக்குப் போதுமான அளவு ஒதுக்

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1971 சூன் 21]

கீடுகள் செய்வதில்லை. மத்திய அரசு கட்டுப்படுத்துகின்ற காரணத்தால் நமக்கு வலிவில்லாமல் போகின்றது. அதேபோன்ற நிலைதான் தேசிய வங்கிகளைப் பொறுத்த மட்டில் இருக்கிறது.

இன்னொன்று சேது சமுத்திர திட்டம், மக்களால் பல ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்ட திட்டம்; இந்தத் திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. மறைந்த நேரு அவர்கள் முதலியார் கமிட்டி என்ற பெயரால் ஒரு குழு அமைத்தார்கள், அந்த முதலியார் கமிட்டி இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை, தூத்துக்குடியைப் பெரிய துறைமுகமாக்கி, இரண்டு திட்டங்களையும் ஒன்றாக இணைத்துச் செய்தால்தான் நல்லது, இரண்டில் ஒன்று மட்டும் செய்தால் லாபகரமாக இருக்காது, தூத்துக்குடியைப் பெரிய துறைமுகமாக்க வேண்டும் என்று கூறியது, அதுதான் நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கும் தேவையானது என்று ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம் முடிவதற்குள் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. காரணங்கள், விளக்கங்கள் தரப்பட்டன. அப்படியே 'கிடப்பில்' போடப்பட்டு கிடந்த இத் திட்டங்கள் பிறகு நாடாளுமன்றத்தில் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் கவனத்திற்கு இரண்டு தடவை வந்துள்ளது. அதிலே சேதுக்கால் வாய்த் திட்டம் இன்றியமையாதது என்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

காலதாமதப்படுத்தக் கூடாது, உடனடியாக நிறைவேற்றுங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது போடப்பட்ட குழுவில் இந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் மீண்டும் காலதாமதப்படுத்தாதீர்கள் என்று கூறப்பட்டது. உத்தரவிடுகின்ற நிலையில் இல்லா விட்டாலும்—இங்கிருப்பது போல் அங்கேயும் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சிபாரிசுகள், பரிந்துரைகள் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை யென்றாலும்—அரசு அதற்கிருக்கின்ற நியாயங்களுக்கு விளக்கம் தரவேண்டும். விளக்கம் தரும்போது, அரசுத் தரப்பில் இருந்து வெளிநாட்டு உறவில் சிக்கல் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு விட்டு, உண்மையான காரணம் சொல்லாமல் திட்டத்தை அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். இது தமிழகத்திற்கு மட்டும் பயன்படுகின்ற திட்டம் என்று தவறாகப் பலர் கருதுகிறார்கள். சேதுக் கால்வாயின் அவசியத்தை, நியாயத்தை அறியாமல் இது தமிழகத்திற்குத் தான் பயன்படும் திட்டம் என்ற அளவில் தான் டெல்லி அரசு இதை மதிப்பிடுகிறதா என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவது கப்பல் போக்குவரத்திற்கு மிக இன்றியமையாதது. வணிகப் பெருக்கிற்கு மட்டுமன்றி 'நேவல்' படைக்குத் தேவைப்படுகின்ற ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. கப்பல் போக்குவரத்தைப் பார்க்கும்போது, வணிகம் ஓரளவிற்குப் பெருகுவதோடு, இந்தச் சேதுக்கால்வாய்த் திட்டத்தால் தற்போது தண்ணீர் பிடிப்பதற்காகக் கொழும்பிற்கு

1971 ஜூன் 21] [திரு. சே. கந்தப்பன்]

வருகின்ற போக்குவரத்துக் கப்பல்கள், அங்கே செல்லாமல் தூத்துக்குடி வர முடியும், அதனால் நம் நாட்டிற்கு அந்நியச் செலாவணியும் கிடைக்கும். இது மத்திய அரசுக்குக் கிடைக்கின்ற ஒரு வருமானமாகத்தான் இருக்கும். அதோடு போக்குவரத்துப் பெருகுவதால் தென் மாவட்டங்களில் வாணிகம் பெருகுவதற்கும் வழி ஏற்படும். அவ்வளவு முக்கியமான ஒரு திட்டத்தை மிக மெத்தனமான போக்கில், சரியான காரணங்கள் கூட சொல்லாமல் டெல்லி அரசு தொடர்ந்து புறக்கணித்து வருகிறது. இது வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. இந்த முயற்சியில் அனைத்துக் கட்சி நண்பர்களும் ஒருமித்து நிற்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்னொன்று, குறிப்பாக மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து போகும் தண்ணீரைத் திருப்பி விடுவது குறித்து நிதிநிலை அறிக்கையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து போகும் தண்ணீரில் பெரும் பகுதி எவ்விதம் வினாகப் போகிற தென்பதை பூகோள அமைப்புப் பற்றி தெரிந்தவர்கள் நன்கு அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன். காவிரி தீர்ப் பிரச்சனை பாராளுமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டபோதுகூட முன்பு ஒரு தடவை கருநாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் பெருமதிப்புக் குரிய லோபோ பிரபு அவர்கள் மைசூரில் இருக்கின்ற மலையிலிருந்து ஓடும் ஆறுகளின் வினாகப் போகும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகின்ற நல்ல நோக்கம் மட்டும் கருநாடக அரசுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டால் காவிரியில் வந்து சேருகின்ற துணை நதியில் தகராறு விளைவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, வேறு நதிகளின் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தினாலே பெரும் அளவில் நிலப்பரப்பை பாசனத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று, அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினரே சுட்டிக் காட்டினார், தமிழகத்திற்குப் போகின்ற தண்ணீரைத் தடுப்பதில் மட்டும் ஏன் ஆர்வம் காட்டுகிறீர்கள், நம்முடைய மாகாணத்தில் தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது என்ற யோசனை கூறிப் பேசினார். இங்கே நமக்கு வருகின்ற தண்ணீரை முதலில் தடுத்து நிறுத்தி விட்டால், பிறகு எளகரியமாக அங்கேயுள்ள தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு காரணத்திலும் அப்படிச் செய்யலாம். மைசூர் மாநிலத்தில் சில பகுதியிலேயும் கேரளத்தில் பெரும் அளவிலேயும் மலைப் பகுதிகள் இருப்பதன் காரணமாகவும், மலைச்சரிவிற்கு மேற்கில் பாசனத்திற்கான அதிக நிலங்கள் இல்லையென்ற காரணத்தினாலும், மிகுதியாக உள்ள தண்ணீரை நம் பக்கம் திருப்பி விடுவதன் மூலம் நீர்வளம் பெருகி, உற்பத்தி பெருகுவதற்கு அது வழி கோலும். அந்த வகையில் முயற்சி எடுத்து டெல்லி அரசு நம்முடைய பங்கத்தில் இருக்கின்ற கேரள மாநில அரசோடு ஒத்துழைத்தால் கண்டிப்பாகத் தெற்கு மாவட்டங்கள் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை—

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1971 ஜூன் 21]

செழிப்பு அடையமுடியும். அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கும் எந்த விதத்திலும் பாதகம் ஏற்படுவதில்லை. அரசிக் கடலில் வீணாகப் போய் விழுகின்ற தண்ணீராதலால், அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதிப்பும் வந்து விடாது. கடல் நீரில் இருக்கின்ற உப்பு உள்ளே நதியில் புகுந்து விடும் என்று ஒரு காரணம் சொல்லுார்கள். நமக்குத் தெரிந்த வரையில் அப்படி ஒரு ஆபத்து இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மத்திய அரசு நமக்கு இந்த விஷயத்தில் ஒத்துழைப்பதற்கு மாறாக அதை அதிகப்படுத்துகின்ற முறையில் அவர்கள் போக்கு அமைந்திருக்கிறது. கடைசியில் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் கூறி என்னுடைய உரைபை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக ரத்தினச் சுருக்கமாக ஒரு நல்ல முடிக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். மாநிலம் வளமாகவும் மத்திய அரசு பலமாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு இடத்தில் மிக அருமையாகக் கோட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக நான் முன்பு சொன்னது போல ராஜமன்னர் குழு அறிக்கையை இந்த அவை விவாதிக்கப் போகிறதென்றாலும் கூட, இந்த நிதிநிலை ஒதுக்கீடு விஷயம், இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசின் போக்கு, அவர்கள் நமக்கு நியாயமாகச் செய்து தீரவேண்டிய சில நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யாமல் விடுவதைப் பற்றி எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது நான் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் தான் வலியுறுத்திக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் காரியங்கள் நியாயமாகத் தெரிந்தாலும், நம்முடைய முயற்சிகள் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தாலும், அரசியல் நோக்கத்தோடு, அரசியல் காரணங்களை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு—முயற்சிகளில் தவறுகள் இருப்பதாக தமிழக மக்களிடம் பேசப்படுகின்ற தவறான விவாதங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து— நம்முடைய தமிழகத்தில் ஒருமித்த சூரலில் கேட்கப்படும் கோரிக்கைகளுக்கு ஊறு விளைவிப்பதால் தமிழ்நாட்டுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் பயன் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எதிர் தரப்பிலே இந்தப் பிரச்சினையைப் பேசுகின்றவர்கள் தமிழகத்தினுடைய நலன் சூதிப் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பாராளுமன்றத்திலேயும் சரி, வெளி இடங்களிலேயும் சரி பிரச்சினைகளைப்பற்றி பேசும் பொழுது, பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பாகப் பேசுகிறவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்றாலும், மாநிலங்கள் என்று வரும்பொழுது அந்தந்த மாநிலங்களைச் சேர்ந்த அனைத்துக் கட்சிக்காரர்களும் தங்களுடைய மாநிலத்தின் நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு, அதிலே பின்வாங்காமல் பேசுவார்கள். ஆனால், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல காரியங்களிலே இந்த மாநிலத்தின் உரிமையைக் குறித்தும் மாநிலத்திற்கு அதிகத் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்பது குறித்தும் கழகத் தோழர்கள் பாராளுமன்றத்திலே

1971 சூன் 21] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

பேசும் பொழுதும், கழக அரசு இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிறது என்பதாலேயும், இந்த மாநிலத்திலே நாம் பேசுகின்ற மொழியைத் தான் அவர்களும் பேசுகிறார்கள் என்றாலும் கூட, அவர்கள் அதை எல்லாம் மறந்து பேசுகின்ற நிலைமை பாராளுமன்றத்திலேயும், வெளியேயும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மதுவிலக்கு இழப்பீடு மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டும் என்று வந்த நேரத்திலேயும், காங்கிரஸ் மாநாடு ஒன்றில்—காங்கிரஸ் ஒன்றாக இருந்தபோது—அந்த நேரத்திலே சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்த ஒரு பொறுப்பாளர் அந்த மாநாட்டிலே பேசும் பொழுது, இது போன்று தமிழகத்தின் முதல்வர் பேசி வருகிறார், மதுவிலக்கு இழப்பீடு கொடுப்பீர்களானால், இது எங்களை எல்லாம் காட்டிக் கொடுப்பது போலாகும், நாங்கள் அந்த இடத்தைப் பிடிக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது இந்தக் காரியத்தை மத்திய அரசு செய்யுமானால், அது எங்கள் முதுகிலே குத்துவதற்கு ஒப்பாகும் என்று பேசினார். ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர், தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர் அப்படிப் பேசினார். தமிழகத்திற்குப் பணம் கொடுத்தால், அது எங்கள் முதுகிலே குத்துவதற்கு ஒப்பாகும் என்று அவர் பேசினார். அந்த அளவுக்கு இழந்த இடத்தை மீண்டும் பெறவேண்டும் என்று தனிப்பிற்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். தங்கள் கட்சி நலத்தைவிட தமிழக மக்களின் நலன் மேல் என்பதை அந்த இடத்திலே மறந்து விடுகிறார்கள். அரசியல் காரணத்தினால் அரசியலிலே ஆளுகின்ற கட்சி செய்கின்ற தவறுகளை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கண்டிக்கலாம் என்றாலும் கூட, இன்றைய நிலம் தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடிக்குப் பரிகாரம் காணும் வகையிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும். எதிர்காலத்திலே அவர்கள் கொள்ள வேண்டியது, இந்தத் தமிழகத்தின் கோடி மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினை தான் பாதிக்கும் தங்களுடைய அப்படிப்பட்ட பேச்சுகளால் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். தம்முடைய ஆற்றலால், அறிவால், இருக்கின்ற வருவாயை அதிகரிக்கவும், பல துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலும் பொருட்டும் மேலும் மேலும் நிதி பெறுவதற்கு டெல்லி இடத்திலே அணுகின்ற முறையைக் கோடிட்டுக் காட்டி, அதற்காக முயற்சித்து வருகிற நம்முடைய முதல்வருக்கு நாம் எல்லாம் வலு ஊட்டுகிற வகையில் இந்த எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இந்த அரசின் நிதி நிர்வாகத்திற்கு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிக்காட்டப்படும் அந்த ஒத்துழைப்பு கழகத்திற்கு தருவது அல்ல, மாறாக தமிழகத்திற்கும், தமிழ் நாட்டு மக்களின் வளர்ச்சிக்கும் தரும் ஒத்துழைப்பாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தாப்படுகின்ற எச்சரிக்கை, கலைஞர் அவர்கள் விடுத்திருக்கின்ற அந்த அறைகூவல் டெல்லியிலே உணரப்படாமல் போகும் பட்சத்தில், கூட்டாட்சி என்பது

[திரு. செ. சுந்தரப்பன்]

[1971 சூன் 21]

தன்னாட்சி என்று மாறினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. துணைக் கண்டம் என்ற பெயராலே பெரிய அளவுக்குவருமானத்தைப் பெருக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பதாலேயே, மத்திய அரசு நம்மைவிட ஆற்றல் படைத்தவர்கள் என்பதோ அல்லது நம்மை விட அவர்களால்தான் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே செய்ய முடியும் என்பதோ இப்பொழுது பொய்ப்பித்துக் காட்டப்பட்டு விட்டது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற மாநிலங்களை விட நல்ல நிர்வாகம் இங்கே நடைபெறுகிறது என்பது நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. எனவே, ஆற்றலோடு காரியங்களை ஆற்றும் நிலைமையிலே அறிக்கையில், இந்த அறிக்கையில், தரும் வகையிலே மத்திய அரசு நடக்கும் என்பதை எதிர்பார்த்து நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்த அருமையான நகலைத் தந்ததன் மூலமாக அவர் இந்தத் தமிழ் இனத்திற்கே பாடு பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நமது நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக் களைச் சொல்ல வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் பிச்சைக்காரர்களுடைய குறைகளையும், அவர்களுடைய கவலைகளையும் போக்குவதற்காக அவர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய அந்த நடவடிக்கைகளுக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளையும், இந்தத் தமிழ் மக்களின் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரையில் யாருமே இத்தகைய முயற்சியிலே ஈடுபட்டு இந்த நொந்து இருக்கக் கூடிய ஒரு சமுதாயத்திற்கு ஒரு நல்ல வாழ்வைத் தேடிக் கொடுப்பதற்காக இத்தகைய ஒரு முயற்சியை எடுக்கவில்லை. இந்த முயற்சியை முதற்கண் எடுத்து அதுவும் தைரியமாக அவர்களுடைய பிரச்னை எப்படியும் போக்கப்பட வேண்டும் என்ற அந்த முயற்சி இருக்கிறதே அது தமிழகத்தின் சரித்திரத்திலே பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இந்த முயற்சி ஒரு சாதாரண முயற்சி அல்ல. ஏனென்று கேட்டால், இங்கிலாந்து போன்ற பெரிய நாடுகளிலே கூட இத்தகைய முயற்சி எடுத்து அதன் காரணமாக அவர்கள் எவ்வளவு சிரமப்பட்டார்கள் என்பதை நான் படித்து அறிந்திருக்கிறேன். அத்தகைய ஒரு பெரிய முயற்சியிலே அவர் ஈடுபட்டிருப்பதால், அவர் வெற்றி பெற வேண்டும் இதிலே என்று தமிழ் சமுதாயத்தின் சார்பிலே நான் இறைவனை வேண்டிக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தாற் போல் நமது நிதிநிலை அறிக்கை கோடிட்டு காட்டிய பல அம்சங்களையும் அதிலே உள்ள முன்னேற்றத் திட்டங்களை எல்லாம் அவர்கள் விளக்கி நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு விஷயத்தை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கக் கூடிய மக்கள் நல் வாழ்வு பெறவேண்டும்

1971 சூன் 21] [திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

என்பதிலே அவர்கள் நல்ல ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

தேர்தல் முடிந்த பிறகு நான் ஒரு ஊருக்குச் சென்ற போது, என் முன்னாலே ஒரு கூடையை வைத்து மூன்று படி அரிசி எங்கே என்று சிலர் ஒரு தாயைப் பிடித்து என்னிடம் அனுப்பினார்கள். அந்தத் தாயிக்கு நான் ஒரு பதிலளித்தான் தந்தேன். நம்முடைய அரசு உங்களுக்கு மூன்று படி அரிசி போடாவிட்டாலும் கூட, உங்களைப் போன்ற மக்கள் உயர வேண்டும் என்ற நல்ல உணர்வோடு இருக்கிறது. அதை நீங்கள் உணரக் கூடாது என்பதற்காக சிலர் மூன்று படி அரிசி எங்கே என்றெல்லாம் பேசி வருகிறார்கள்; எனவே, உங்கன்பால் நல்ல எண்ணமும், நல்ல அபிமானம் உள்ள அரசு இங்கே அமைந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் போகப் போகத் தெரிந்து கொள்ளீர்கள் என்று சொன்னேன். அது தான் நமது நிதிநிலை அறிக்கை வாயிலாகத் தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்பது அவ்வளவு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

வேலை இல்லாதவர்களுக்கு எப்படியும் வேலை கொடுக்க வேண்டும். வேலையில்லாதவர்களின் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது என்பது சாதாரண விஷயம் இல்லை. அத்தகைய ஒரு பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக, முதலோடியாக எடுத்து வைக்கக் கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிதி நிலை அறிக்கையிலே இருக்கின்றன.

இந்த விஷயங்களைப் பார்க்கும் பொழுது அதற்கு அடுத்தாற் போல் வேளாண்மைத் துறையிலேயும் நமது தமிழக அரசு பொறுப் பேற்ற பிறகு எவ்வளவு சீரிய முறையிலே தன்னுடைய நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறது, அதன் மூலமாகத் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் உணவுப் பஞ்சம் போப் அதற்கு மேல் வெளி மாநிலங்களுக்கும் நம்முடைய உணவை ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். அதற்காகவும் நாம் நம்முடைய அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

ஆனால், அதே நேரத்திலே ஒரே ஒரு விஷயத்திலே என்னுடைய கருத்து வேறுபாட்டை இந்த திட்டத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மது விலக்கு ரத்து சம்பந்தமாக; அது என்னுடைய மனதிலே கவலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசியவர்கள் வினோபாஜி கூட நம்முடைய தமிழகத்திலே மது விலக்கு ரத்து ஆனதைப் பற்றி எதிர்த்து எதுவும் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லப் போவது என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தாகும். வினோபாஜி இல்லை அல்லது அந்த மது விலக்குத் திட்டத்திற்கே மூல் காரணமான மகாத்மா காந்தி அவர்களே உயிரோடு வந்து நம்முடைய முதலமைச்சர் செய்த காரியம் சரி என்று சொன்னாலும் கூட நான் அதை

[திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] [1971 ஜூன் 21]

ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக மது விலக்கை இங்கே ரத்து செய்யவில்லை. இன்னும் இரண்டு மாத காலம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு மாத காலத்திற்குள்ளே எப்படியாவது இந்த மது விலக்கை ரத்து செய்வதை விட்டுவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக நம்முடைய தமிழகம் எந்தக் கொள்கையை முன்பு கடைபிடித்து வந்ததோ, அந்தக் கொள்கையை கடைபிடிக்க ஏதாவது வழி வகை காண முடியுமா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்த்துச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த நெருக்கடி, இந்த மது விலக்கு ரத்து செய்ய வேண்டிய நெருக்கடி ஏன் ஏற்பட்டது என்றால், பண முடையின் காரணமாகப் பற்றாக் குறையின் காரணமாகத்தான் ஏற்பட்டது.

எப்படியோ நம் தமிழகத்தில் இந்த ஒரு நெருக்கடி இந்தப் பண முடை ஏற்பட்டு விட்டது. இனிமேல் இந்தத் துண்டை சரிகட்ட முடியும் என்ற நிலை இல்லாத காரணத்தால் இதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. மத்தியில் இருக்கும் அரசு நமக்கு உதவி செய்து இருந்தால் நிச்சயமாக இந்த மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தி இருப்போம். இதை ரத்து செய்வதை நிறுத்தி இருப்போம். அதற்குப் பதிலாக ஏற்பட்ட பண முடையின் காரணமாகத் தான் இது ஏற்பட்டது என்று கருதுகின்றேன். இதனால் எத்தகைய விஷம் தமிழகத்தில் பரவ இருக்கிறது என்று நினைக்கும்போது என் நெஞ்சில் அச்சம் ஏற்படுகிறது. இதைப் போக்க ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்போது 50 பேருந்துகள் இருப்பதற்கு மேல் உள்ளதை எல்லாம் அரசுடமையாக்குவது என்று ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம். அதைப் போல தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா பேருந்துகளையும் அரசுடமையாக்குவதன் மூலமாக இந்த நெருக்கடிக்கு ஏதாவது சரி செய்ய முடியுமா என்று சிந்திக்குமாறு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். இதற்கு முன்பு இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தும் நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக நம் அரசுக்கு ஏற்படும் வருவாய் நஷ்டத்தைச் சரிக்கட்ட விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டதாக ஞாபகம். ஆனால் இப்போது மதுவிலக்குத் திட்டம் ரத்து ஆனாலும் கூட இப்போது விற்பனை வரியை விடப்போவது இல்லை. முன்பு இருந்ததைவிட சற்று அதிகமாகும் நிலை தான் இப்போது தமிழகத்தின் நிதிநிலை காரணமாக ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எனவே மதுவிலக்கு ரத்தானாலும் கூட வரிச் சலுகை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்ற நிலை இருப்பதால் இதை எல்லாம் திருத்தி அமைப்பதற்கு வேறு ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்பதில் நம் அரசு தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

1971 சூன் 21] [திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

அதற்கு அடுத்தபடியாக நாம் நல்ல முற்போக்குத் திட்டங்கள் பலவற்றை இப்போது ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம். நம் சமுதாயத்தில் ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்கிவிட்டு சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய விதத்தில் அமைகின்ற நகர்ப்புற நிலங்களுக்கு வரி விதிப்பு என்பதை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றோம். இது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு.

வாழ்க்கையில் பல மடங்கு மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் மேலும் பொருள் சேர்த்துக் கொண்டு இருப்பதைத் தடுப்பதற்கு சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கான வழியில் இதை ஆரம்பமாகத் தொடங்கி இருக்கிறோம். ஆகவே இத்தகைய முறையை இனிமேல் நாம் அதிகமாகக் கைக்கொண்டோமானால் நம் தேசத்தில் ஒரு சமதர்ம சமுதாயம் ஏற்பட வழி காண முடியும்.

அதுபோல இன்னும் சில விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல காலம் சொல்லிக் கொண்டு வரும் கங்கை-காவேரி இணைப்பு என்பது புதிய உருவமும் வேகமும் கொண்டு இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த நேரத்தில் இது போன்ற சிறந்த திட்டம் நிறைவேறுமானால் நிச்சயமாகத் தமிழகத்திற்கு மட்டும் அல்ல, இந்தியா எங்கும் விவசாயத் துறை பொலிவு பெறும். நீர்ப் பாசன வசதி பெருகும், விளைச்சலும் அதிகமாகும், மத்தியில் இருப்பவர்கள் கவனம் செலுத்தக் கூடிய இந்த நேரத்தில் நாமும் இந்த விஷயம் குறித்து அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைப் போல இப்போது நாம் புதிதாக வேளாண்மைத் துறைக்கு என்று ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். அது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சமாகும்.

அது போல் நம் மாநிலத்தில் டெக்னிகல் யூனிவர்சிட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும். அதன் மூலமாக நம் நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சி மேலும் விரிவடைய முடியும். அதற்கு ஒரு அடிக் கல்லாக இந்த ஏற்பாடு அமைய முடியும். ஆகவே இந்த ஏற்பாட்டையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்து நம்முடைய நாட்டில் செயற்கை ஜரிகை தயாரிப்பது போன்ற பயன் தரக் கூடிய திட்டங்கள் பற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குக் கொடுத்த வாய்ப்புக்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-க்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன்.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்] [1971 ஜூன் 21]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அவ்வளவு முற்போக்கான நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. அதை நாம் வரவேற்கத்தான் செய்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் நடுத்தர மக்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் சுமையாவது போல் வரிகள் இந்த அறிக்கையில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு நகரப்புறங்களில் உள்ள நிலங்களை ஒட்டி அதாவது ஒரு மனைக்கட்டுக்கு மேல் இருப்பவர்களுக்கு வரி விதிப்பது என்று படிப்படியாகக் குறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் நகரத்தில் உள்ள வீடுகளில் குடியிருப்பவர்கள்தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் இதை ஒரு வாய்ப்பாக எடுத்துக் கொண்டு வாடகையை அதிகமாக்கி 4 அது குடியிருக்கும் ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேரும். ஆகவே இந்த வாடகை உயர்வைத் தடுத்து நிறுத்தும் மார்க்கம் செய்ய வேண்டும் என்று என் வேண்டுமோ இதை அளவியின் முன்னால் வைக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த விற்பனை வரி 3% விருந்து 3½% ஆக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த விற்பனை வரியை பொறுத்தமட்டில் ஏற்கனவே பல வியாபாரிகள் இந்த விற்பனை வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கடந்த மாதம் உதகையில் வியாபாரிகள் எல்லாம் ஒன்று கூடி ஒரு கூட்டம் நடத்தி அதில் இந்த விற்பனை வரி பல முனையில் விதிக்கப்படுகின்ற விற்பனை வரியாக இருக்கக் கூடாது, ஒரு முனை வரியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு வரிவசூல் செய்யும் அதிகாரிகள் ஆபர்ட்ஸ்தை நீக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த விற்பனை வரி ஒரு முனை வரியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இந்த விற்பனை வரியால் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டு இருக்கிறது. விற்பனைவரி என்பது வியாபாரிகள் மேல் விதிக்கப்பட்ட வரி என்பதாகச் சொல்லுவதைவிட சாதாரண பொதுமக்கள், ஏழைகள் மீது போடப்பட்ட சுமையை, “பெறக்கூடிய வரி” என்று சொல்வது தான் சரியாக இருக்கும். இப்போது 3% விருந்து 3½% ஆக போடப்பட்டு இருப்பது என்பது வியாபாரிகளுக்கு ஸ்பிராக்ஷனில் வருவதால் கணக்கு வைப்பது கஷ்டம் என்று இதை நடைமுறையில் மேலும் உயர்த்துவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். ப்ராக்ஷனை விட்டு 4 அல்லது 3 ஆக வைத்து இருப்பது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் பல பண்டங்களின் மீது வரி போட்டு இருக்கிறது. அதே போல் மாநில சர்க்காரும் வரி போட்டு இருப்பதால் பண்டங்களின் விலை விஷம் போல அதிகரிக்கக் கூடும். அதற்கு எர்ரூர்போல் வாங்கும் சக்தியை அதிகமாக்க வேண்டும். ஆகவே வரி போடுவது என்றால் ஏழைகளைப் பாதிக்காத வகையில் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகின்றேன்.

1971 சூன் 21] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

அடுத்தபடியாக வேளாண்மைத் துறையில் படிப்படியாகப் பல மாறுதல்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையில் நாம் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறோம். இருப்பினும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள நிலங்கள் வானம் பார்த்த பூமி. பெரும்பாலான இடங்களில் பயிர் செய்வது உருளைக்கிழங்கு. இவைகள் பல விதமான நோய்களுக்கு உட்பட்டு அதாவது பிளைட் என்னின்ற நோய் ஏற்பட்டு, விவசாயிகள் நாளுக்கு நாள் நஷ்டம் அடைந்து வருகிறார்கள். அதற்கு மேலே பல பருவ காலங்களில் பருவம் தவறும்போது கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. மேலும் அவர்கள் அதிகமாகப் படித்தவர்கள் அல்லர். அதிகாரிகள் சொல்லுகின்ற வரியை அப்படியே கொடுத்து விடுபவர்கள். தனியாக குமாஸ்தா வைத்துக் கொள்ளுகிற அளவு வசதி படைத்தவர்கள் அல்லர்.

அடுத்தபடியாக போக்குவரத்துத் துறையில் இத்தனை பஸ்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களின் பஸ்களை தேசியமாக்குவது பற்றி வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும் இன்றைக்கு தேசியமயமாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துத் துறை நல்ல முறையில் செயல் படவில்லை. அதை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைக்கக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

உதாரணமாக எங்கள் மாவட்டத்தின் வழியாக மைசூருக்கு ஒரு நாள் நமது அரசாங்க பஸ் போகிறது. மறுநாள் மைசூர் மாநில பஸ் வருகிறது. நமது பஸ்கள் குறித்த காலத்தில் குறித்த நேரப்படி வருகின்றனவா என்றால் இல்லை. கோயம்புத்தூரில் கிளம்பி நீலகிரிக்கு 1-30 மணிக்கு வந்து மைசூருக்கு 6 மணிக்குப் போக வேண்டும். ஒரு நாள் கூட குறித்த நேரத்தில் வருவதும் கிடையாது. 6 மணிக்கு மைசூருக்குப் போவதும் கிடையாது. 11-6-71 அன்று 1-30-க்கு போக வேண்டிய பஸ் போகவே இல்லை. அந்த பஸ்ஸுக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிற பயணிகளின் நிலை என்ன ஆகும்? ப்ரேக் டவுன்—நடுவழியில் நின்று விட்டது என்றால் பயணிகளை மாற்று பஸ்ஸில் அனுப்பி டிப்போவில் ஸ்பேர் பஸ்கும் கிடையாது. இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான வாரியம் ஒன்று ஏற்பாடு பண்ணுவதாகச் சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். அரசு போக்குவரத்துத் துறையை ஒழுங்கான முறையில் சீரமைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது அதனால் வரும் இழப்பை சுடு செய்யத்தான் விற்பனை வரி 1 பைசா என்று கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது விற்பனை வரியை 3½% ஆக உயர்த்துகிறோம். அதே சமயம் ஆகஸ்டு 30ஆம் தேதி முதல் மதுவிலக்குச் சட்டம் ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது. இது ஒத்திவைக்கப்படுகிற காரணத்தினால் விற்பனை வரியை ரத்து செய்வது பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு ரத்தாவதனால் பொதுவாக ஏழை ஹரிஜன மக்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படக் கூடும். மேலும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சப்படுவது

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

[1971 சூன் 21]

தவிர்க்கப்படவில்லை என்றால் மதுவிலக்கினால் நமக்குப் போதுமான வருமானம் கூட வராமல் போகும். கேரள சர்க்காருக்கு அத்தகைய நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே கன்வெர்சாராயம் காய்ச்சுவதை அறவே தடுக்க இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்ட 3 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். டி. பி. டபிள்யூ. மூலமாக அதைக் கட்டிக் கொடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும். அரிசனங்களுக்குக் கல்வி, வேலை வாய்ப்புகளில் 16% இடம் என்பதை 18% என்றும், பின்தங்கியவர்களுக்கு 25% என்பதை 31% என்றும் உயர்த்தி ரூப்பதை வரவேற்கிறேன். எப்படி இருந்தாலும் அந்த இடங்களை சரியான முறையில் நிரப்புவதற்கு அரசு தக்க உத்தரவு போட வேண்டும். அலுவலகங்களிலும் அதுபோல உத்தியோக முறையில் அவர்களுக்கு உரிய ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில் அரிசனங்களுக்கு நிலம் வழங்கப் படுவதை வரவேற்கிறேன். ஆயினும் நிலகிரி ஜில்லாவில் மட்டும் அதுபோல நிலம் வழங்கப்படவில்லை. மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள அரிசனங்களுக்கு என்ன சலுகை அளிக்கப்படுகிறதோ அது இந்த நிலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நிலகிரி மாவட்டத்தில் 30, 40 ஆண்டுகளாக ஏழை விவசாயிகள் புறம்போக்கு நிலத்தைச் செப்பணிட்டு விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அதை அவர்களுக்கே அளிக்க வேண்டும். அப்படியின்றி குறிப்பாக காட்டு இலாகாவின்—கூடலூர் தாலுக்காவில் எருமாடு என்ற இடத்தில் 80 நம்பர் சர்வே நிலத்தில் விவசாயம் செய்து வருபவர்களைப் போலீசாரின் உதவியோடு காட்டு இலாக்காவின் அதிகாரிகள் வெளியேற்றி அங்கே கர்ப்பூர மாதத்தைப் பயிரிட திட்டமிட்டிருப்பதைத் தடுத்து அந்த நிலத்தை இதுவரை வைத்திருந்தவர்களுக்கே அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே 1971-72 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற முகத்தான் சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வாசிப்பதற்கு முன்னாலே அதனுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக விமர்சனம் செய்வது போல சுருக்கமாக பம்பாய் நகரத்தில் நமது நாட்டினுடைய சமுதாயத்திற்கு வழி காட்டுகின்றவரும் தன்னலம் கருதா மூனி வரும் ஆகிய விநோபாபாவே அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்கள் அனைத்திற்கும் தன்னுடைய விமர்சனத்தைச் சொல்லியிருக்

1971 ஜூன் 21] [திரு. கோவை செழியன்]

கிராமங்கள். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படுகிற கருத்துக்கள் அனைத்திற்குமே தெளிவான முறையில் அவர்கள் விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைப்பதையே இந்த பட்ஜெட்டின் குறிக்கோள் என்பதாக தன் முன்னொடி பேச்சாக தம் உரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இங்கே மிக முக்கியமாகக் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவர்கள் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் உள்ள தொடர்பு தெளிவான முறையில் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதைத்தான்.

அப்படிச் சுட்டிக்காட்டுகிற நேரத்தில்தான் ராஜமன்னார் கமிட்டியினுடைய அறிக்கையை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே அந்த அறிக்கையைப்பற்றி பின்பு தெளிவாக விமர்சனம் செய்தாலும் இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியா என்பதை ஒரு காலத்திலே அரசியல் சட்டம் அமைக்கப்பட்ட நேரத்தில் ஒரு யூனிட்டரி அரசாங்கமாகத்தான் அமைத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை மாறித் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் பல நிலைகளிலே கருத்துமாறுபாடுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. ஒரே அரசாங்கமாக, ஒரே கட்சியினுடைய அரசாங்கமாக மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் இருந்த நேரத்தில், மாநிலத்திலே இருந்தவர்கள் அவைகளையெல்லாம் தட்டிக் கேட்காமல் இருந்தார்கள். இன்றைக்கு மாநிலத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அரசாங்கமும், மத்தியிலே வேறு ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த அரசாங்கமும் அமைந்திருக்கிறது. இந்தத் தேர்தலுக்குப் பின்னால் கூட பல விஷயங்களிலே கருத்து மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையை விமர்சனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த மன்றத்திலே பேசிய பல பேர், அத்தகைய குழு அமைத்ததே தவறு என்று சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவது மாபெரும் பாவம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டம் என்பது, மதத்திலே நம்பிக்கை இருக்கின்றவர்களுக்கு வேத நூல் போல நமக்கு ஒன்றும் வேத நூல் அல்ல. அது காசி தத்திலே குறிக்கப்பட்ட விதிமுறைகள்தான். விதிமுறைகளை நம்முடைய வசதிக்கேற்ற வகையில் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

அரசியல் சட்டத்தின் தந்தை என்று அழைக்கப்படும் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் பம்பாயில் நடைபெற்ற பத்திரிகை நிருபர் கூட்டத்திலே, “நான் என் வாழ்க்கையிலே செய்த பெரிய தவறுகளிலே ஒன்று, இந்த அரசியல் சட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டது” என்று சொல்லியிருக்கிறார். பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டதற்கு “இந்த அரசியல் சட்டம் மாநிலங்களுக்குச் சரியான

[திரு. கோவை செழியன்] [1971 ஜூன் 21]

நீதியைத் தருவதாக இல்லை” என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக்கூட மாநிலங்களிலே பலதரப்பட்ட கட்சிகளும், மத்தியிலே வேறு ஒரு கட்சியும் அரசாங்கம் அமைத்திருக்கிறது. மாநிலங்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

குறிப்பாக, மைசூர் மாநிலத்திலே கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. விஜேந்திர பட்டில் அவர்கள், “ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஒவ்வொரு செலவுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வாயிலில் நின்று பிச்சைகாரர்களைப் போல நாம் கேட்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். இந்த நிலை மாற வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள்.

அதே போல், ஆந்திராவிலே முதலமைச்சராக இருந்தவர், “மாநிலம் என்பது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய எடுபிடி ஆட்களைப் போலத்தான் இன்றைக்கு நடந்து வருகிறது. அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள்.

இவைகளுக்கெல்லாம் மேலே போய், கேரளத்திலே முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. தம்புதிரிபாட் அவர்கள், “கேரள நாட்டை எங்களுக்குத் தனியாகப் பிரித்துக் கொடுங்கள், அப்போது தான் சுலபமான வாழ்க்கை நடந்த முடியும்” என்று சொன்னார்கள்.

எங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் அவ்வளவு தீவிரமாகப் போகாவிட்டாலும் மாநிலங்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவைகளை வலியுறுத்தும் வகையிலே ராஜ் மன்னார் குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ‘முதலமைச்சர்களின் கவுன்சில்’ ஒன்று அமைக்க வேண்டும். இந்தக் கவுன்சிலுக்கு பிரதம மந்திரி தலைவராக இருக்க வேண்டும். அந்த முடிவுதான் இந்த நாட்டிலே நடைபெற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. வேண்டுமானால் விதிகளை மாற்றுவதற்காக அரசியல் சட்டத்தை மாற்றலாம். இன்றைக்கு இருக்கும் பாராளுமன்றம் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியாக இருக்கலாம். அவர்களாகப் பார்த்துத் தருகின்ற நிலை முடிந்த முடிவாக இருக்கக்கூடாது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மாநிலங்கள் எந்த அளவிலும் வஞ்சிக்கப்படாத நிலை அமைய வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற மாதிரி ஒரு பெடரல் யூனிட்டரி அமைப்போ, வேண்டுமானால் கான்ஃபிடரேஷனோ வரட்டும். சட்டத்தை மாற்றுவதற்கும் எல்லா மாநிலங்களும் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, முதலமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றி மிகுந்த கவனத்தோடும் அக்கறையோடும் சில குறிப்புகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். 1971-72-க்காக ஏறத்தாழ 18.84

1971 ஜூன் 21] [திரு. கோவை செழியன்]

கோடி ரூபாய் வேளாண்மைத் துறை அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1967-68ல் இருந்ததை விட ஏறத்தாழ 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அதிகம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு விவசாயத் துறையை அபிவிருத்தி செய்கின்ற நிலவரத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத் துறையிலே நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், நாம் மூன்று துறைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். (1) அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட வித்துக்கள்; (2) பயிர் பாதுகாப்பு; (3) இயந்திரங்களை உபயோகிக்கும் தன்மை. இந்த மூன்று துறைகளிலும் கவனம் செலுத்தினால் நல்ல முறையில் தமிழகத்தில் முன்னேற்றம் கானலாம். ஜப்பான் நாட்டிலே, அமெரிக்க நாட்டிலே செய்கின்ற முறைகளை பஞ்சாப் அரசாங்கம் நீண்ட நாட்களாகப் பின்பற்றி வருகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்தத் துறையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்து வருவது பாராட்டுக்குரியதாகும். கோவையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் இந்தத் துறையில் நல்ல முயற்சிகளைச் செய்யும் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் அக்ரிகல்சரல் இன்ஜினியரிங் முறைக்கு முக்கியத்துவம் தந்து அபிவிருத்தி செய்தால் விவசாயத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையின் விஞ்ஞான அறிவை வளர்க்கவும், விளம்பரப் படுத்தவும் ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் படித்த வாலிபர்களை, அதாவது பட்டேஜட்டில் அறிவிக்கப்பட்ட புதிய வேலைவாய்ப்புப் பெரும் படித்தவர்களை சமுதாயத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் அனுப்பி அறிவைப் பெருக்குவதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். இந்த இரண்டாயிரம் பேரும் மக்களுக்கு நல்ல அறிவைப் புகட்ட வேண்டும். அத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய அரசாங்கம் தகுந்த பயிற்சி தரவேண்டும். அதே நேரத்தில் இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்கூடி மக்கள் ஒரு தவறான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலத்திற்கு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமான தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு மகசூல் அபிவிருத்தி அடையும் என்று எண்ணுகிறார்கள். தேவைக்கு அதிகமான தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால் பயிர்கள் கெட்டுவிடும் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. தேவைக்கு அதிகமாக தண்ணீரை தேக்கி வைப்பதால் பயிர்கள் பாழ்பட்டு விடுகிறது என்பதை அமெரிக்க ஜப்பானிய விஞ்ஞானிகள் சமீப காலத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தேவைக்கு அதிகமான தண்ணீரை தேக்கி வைப்பதால் விளைச்சலும் குறைந்து விடுகிறது என்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நாம் அதைக் கவனத்தில் கொண்டு, தண்ணீரைச் சீராக உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

[திரு. கோவை செழியன்]

[1971 ஜூன் 21]

இன்றைக்கு மத்திய நிலவள வங்கியின் தலைவரும், மற்றவர்களும் உலக பாங்கியிலிருந்து 40 கோடி ரூபாய் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்ற நேரத்தில் தண்ணீரைப் பாய்ச்சுகின்ற முறைக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு, குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தில் என்னுடைய காங்கேயம் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைக்குப் பாய்கின்ற தண்ணீரை ஒழுங்கு படுத்தினால், மேலும் 85 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாய்ச்ச முடியும் என்று கோவை விவசாயக் கல்லூரியில் தங்கி ஆராய்ச்சி செய்து வந்த அமெரிக்க வேளாண்மை விஞ்ஞானக் குழு ஒரு அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறது. விவசாயத்தை விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைக் கூறிய முதலமைச்சர் அவர்கள் மின்விசை இணைப்புகளையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல பகுதிகளில் விவசாயத் துறைக்கு மின்சார இணைப்பு தரப்படாமல் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டில் இவ்வேலை முடிவுற்றுவிடும் என்று அறிக்கையில் சொல்லியிருந்தாலும், அதை இன்னும் வேகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர்த் திட்டத்திற்காக 164 இலட்சம் ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். கிராமங்களில் பல இடங்களில் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாத நிலையை மாற்ற இந்த ரூபாய் பயன்படும். ஆனால் இந்த நேரத்தில் ஒரு சிறிய குறிப்பை மட்டும் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல கிராமங்களில் ஓவர் ஹெட் டேங்க் கட்ட, தண்ணீர் பரிசோதனைக் காக சென்னையிலே கிண்டியிலே இருக்கும் ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். அவ்வாறு அனுப்பப்படும் அத்தனை கிணற்று நீரையும் இந்தத் தண்ணீர் சரியாக இல்லை என்று திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறும் காரணம், இந்தத் தண்ணீரைக் குடித்தால் எலும்பெயெல்லாம் உருக்கிவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகக் குடித்த மக்களிடத்திலே இந்தக் கருத்தை அந்த அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, புலயிடங்களிலே இப்படித் திருப்பித்திருப்பி அனுப்பிவிடுவதால் பலபேர் அந்தக் கிணற்று நீரை அனுப்பாமல் காவிரி நீரையும், சிறுவாணி நீரையும் அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்பும் அந்தத் தண்ணீரையும் கூட சரி இல்லை என்று திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அரசாங்கம் அதைக் கவனித்து அதற்கான நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள், நிதிநிலை அறிக்கையிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின் தங்கிய மக்களுக்கும் ஏறத்தாழ 700 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக மிகப்பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த

1971 சூன் 21] [திரு. கோவை. செழியன்]

நாட்டிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பின் தங்கிய வகுப்பினரும் முன்னேற வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசுக்கு உள்ள அக்கறையை அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நான் இந்த அரசாங்கத் திற்கும், இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தலைமையிலேயிருக்கும் எங்கள் அருமைத் தலைவருக்கும் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் 87 விழுக்காடு, வெள்ளாழக் கவுண்டர் என்ற ஒரு இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை ஃபார்வார்ட் கம்யூனிட்டி என்ற முறையிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இனத்தைச் சார்ந்த யாரும், ஏறத்தாழ என் வயதிலேயுள்ளவர்கள் என் தாத்தா கல்லூரியிலே படித்தவர் என்று சொல்லும் முறையிலே இல்லை. 40 வருஷங்களுக்கு முன் வரை அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் படிக்கவில்லை. அந்த இனத்தை பேக்வார்ட் கம்யூனிட்டி கிஷ்டிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்களை மிகத்தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த மன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையிலே நம் முடைய முதலமைச்சரவர்கள் மிக வருத்தத்தோடும், கவலையோடும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை எடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பலர் அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது தவறு என்று பேசினார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்கைக் கொண்டு வந்ததே மிகத் தவறு. அந்தக் காலத்திலே அதை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதாலே ஏதோ எல்லோரும் மதுவை அருந்த வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டவன் நான் என்று யாரும் எண்ணுதீர்கள். அந்த ஒரு நல்ல காரியத்தைச் சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வர முடியும் என்று என்னுவது தவறு. ஒரு அமைச்சர் சொன்னார். ரசம் சாப்பிட்டால் உடம்பிற்குக் கேடுதல். ஆகவே சட்டத்தின் மூலமாக ரசம் சாப்பிடக்கூடாது என்று கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வது எவ்வளவு தவறோ அதைப்போல மது அருந்துவது தவறு என்றெல்லாம் சட்டத்தின் மூலம் சாதிப்பது தவறு. சிகரெட் பிடிப்பது தவறு, ஆனால் அதைச் சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வந்து சாதித்து விட முடியாது. மக்களிடத்திலே பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். மது அருந்துவது எவ்வளவு தவறு என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். எந்த ஒரு பொருளையும் மூடி வைத்திருந்தால் மவுசு அதிகம் இருக்கும், திறந்து வைத்துவிட்டால் மவுசு குறையும். மதுவிலக்குத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துவிட்டால் நிச்சயமாக இன்று குடிப்பவர்களிலே பாதிப்பேர் தெற்காலத்திலே குடிக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோவை செழியன்]

[1971 சூன் 21]

இங்கே பேசும்பொழுது சொன்னார்கள், இந்தத் தலைமுறையிலே இருப்பவர்கள் தெரிந்துகொள்ளாத ஒன்றை நீங்கள் ஏன் தருகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட வாதம் ஏதோ சட்டசபையிலே பேசுவதற்கு அழகாக இருக்கலாமே தவிர, உண்மையிலேயே மனச்சாட்சிப்படி, நெஞ்சிலே கை வைத்துச் சொல்லுங்கள். இந்த நாட்டிலே யாருக்கு மதுவைப்பற்றி தெரியாது? இந்த இளம் தலைமுறையினருக்கு மதுவைப்பற்றிய அத்தனையும் தெரியும். வேண்டுமானால் கடையிலே தாராளமாக வாங்கிக் குடிக்க முடிய வில்லையே தவிர இன்றைக்குக் குடிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவார்கள் அத்தனைபேரும் குடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் அதிலே வெட்கப்படவில்லை, ஏனென்றால், ஒத்துக்கொள்கிறேன், இதைக் கட்டிக் காப்பாற்ற முடியவில்லை, சட்டம், ஒழுங்கு இவைகளைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்று வெளிப்படையாகச் சொன்னார்கள். அந்தத் தைரியத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். குடிக்க வேண்டுமென்று யார் நினைத்தாலும் அவர்கள் எந்த நேரத்திலேயும் குடிக்க முடியும், அது ஒன்றும் கிடைக்காத ஒரு பொருள் அல்ல, தேவலோகத்திலேயிருந்து கொண்டு வர வேண்டிய அமிர்தம் போன்றதல்ல. ஒருவன் குடிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் உடனடியாகக் குடிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, சட்டத்திற்கும், ஒழுங்கிற்கும் நாட்டிலே மதிப்பு வர வேண்டுமென்றால் உடனடியாக மது விலக்கை எடுப்பதுதான் புத்திசாலித்தனமான காரியமாகும். நேற்றுகூட பத்திரிகைகளிலே, அதுவும் எதிர்க்கட்சி சார்பான பத்திரிகையிலே போட்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றே கள்ளுக்கடையைக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள், என்று கோயம்புத்தூரில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் ரேடியோவின் முன்னாலே காத்துக்கிடந்தார்கள். ஆனால் 7½ நாட்களுக்கு கெடுவைத்துவிட்டார்கள், கல்யாணமானவர்களுக்குத் தேன் நிலவை இரண்டு மாதங்களுக்குத் தள்ளி வைத்துவிட்டால் ஏங்கிச் செல்வதுபோல சென்றார்கள் என்று போட்டிருந்தார்கள். அந்த அளவிற்கு மூடி வைத்திருப்பதால், என்னதான் உள்ளே இருக்கிறது என்ற ஆசை வருகிறது. வெளிப்படையாக வைத்துவிட்டால் கொஞ்சநாள் குடித்துவிட்டு ஒப்பந்துவிடுவார்கள். நாடும் அரசியல்கட்சியைச் சாந்தவர்களும் நாட்டு மக்களுக்கு அறிவுரை சொல்ல வேண்டும். குடிப்பது தப்பு. அதனால் இன்னின்ன கெடுதல்கள் வரும் என்று சொல்ல வேண்டும். அதுகூட இன்றைக்கு விஞ்ஞானிகள், குடிப்பது நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் ஹார்ட் அட்டாக் வராதது, பிளட் பிரஷர் குறையும் என்று சொல்கிறார்கள். நான் ஒன்றும் விஞ்ஞானி அல்ல. இருந்தாலும் அப்படிச் சொல்கிறார்கள். அந்த விவாதத்திலே இறங்காவிட்டாலும், ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்று எந்த ஏழை குடிக்காமல் இருக்கிறான்? அவர்கள் கெடுதலானவைகளைக் குடித்து விட்டுச் சாவதை ஒழிக்க, களைக் குடித்துவிட்டு நல்லமுறையில் இருக்கத்தான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூன் 21] [திரு. கோவை செழியன்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்போல் ஒரு முற்போக்கான அறிக்கையை, நல்ல சீர்திருத்தமான அறிக்கையை இவ்வளவு உயர்வான அறிக்கையை யாரும் கொண்டுவரவில்லை. இந்த அறிக்கையை அளித்த முதலமைச்சரவர்களுக்கு மனமார்ந்த பாராட்டுதலையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்ப நான் விரும்புகிறேன். நம்முடைய மரியாதைக்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களை, சென்ற காலச் சட்ட சபையிலே நாம் பேசும்பொழுது அவர்களை காங்கிரஸ் என்று அழைத்தபொழுது, அவர்கள் தங்களை இந்திரா காங்கிரஸ் என்று அழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள், மன்னிக்க வேண்டும், நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் என்று அழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது நிஜலிங்கப்பா போய் சாதிக் அலி அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். நாளைக்கு இன்னொருவர் வருவார். நான் ஒரு சிறு திருத்தம் கொடுக்கிறேன். நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ், சாதிக் அலி காங்கிரஸ், நாளைக்கு இன்னொரு காங்கிரஸ் என்று இருக்கிற நிலைமாரி, அவர்களைக் குறிப்பிடும்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று குறிப்பிடலாமா என்று பெருமைக்குரிய காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையின்மீது கழிந்த கூட்டத்தில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தலைவர் மாறி இருக்கின்றார் என்பதால் அந்தப் பெயரைப் போட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை, ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்றே எல்லாப் பத்திரிக்கைகளிலேயும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆதலால் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்று அழைப்பதில் எங்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி இருக்கிறது என்பதை முஸ்லிம் லீக் கட்சித் தலைவருக்குப் பரிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, சென்ற தடவை மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் “எங்களை ‘நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ்’ என்று அழைக்க வேண்டும்” என்று எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதே நான் கேட்டிருக்கிறேன், “தலைவர் மாறினாலும் அந்தப் பெயரால் அழைக்க வேண்டுமா?” என்று. “ஆமாம்”. என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதாக நினைவு, எனவே, “சாதிக் அலி காங்கிரஸ்” என்றும், அதைப்போல் அங்கோடும் தலைவர் மாறிவிட்டதால் “சஞ்சிவைய்யா காங்கிரஸ்” என்றும் அழைப்பதுதான் பொருத்தம். ஏனென்றால் எது “ஸ்தாபன காங்கிரஸ்” என்பது இன்னும் நீதிமன்றத்திலே முடிவாகாத பிரச்சனையாக இருப்பதால் “ஸ்தாபன காங்கிரஸ்” என்று அழைப்பது நீதிமன்றத்திற்குப் புறம்பானதாக ஆகும்.

[1971 சூன் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னொன்று கூட செய்யலாம். “பழைய காங்கிரஸ்” என்றும், “புது காங்கிரஸ்” என்றும் கூட சொல்லலாம்.

‘THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Is it a ruling?

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not a ruling. It is only a suggestion.

* **திரு. எம். ஏ. லத்திப் :** மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தங்களுக்குக் காணிக்கையாக்குகிறேன். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அருமையான தமிழிலே, மிகத் துய்ப்பையான தமிழிலே, நிதிநிலை அறிக்கையினை சலைச் சொற்களோடு, பொருத்திய பொருள்களோடு கொடுக்க முடியுமா என்று என்னைப் போன்ற அவ்வளவு தமிழிலே பயிற்சி இல்லாதவர்கள் என்னுகின்ற நிலையில், என்னைப் போன்றவர்களே தமிழிலே பேசவேண்டுமென்ற ஆர்வம் எழும் வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை நல்ல தமிழில் தந்தமைக்காக நானும் ஒரு தமிழ்க் குடிமகன் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியினைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்த நாட்டினுடைய உண்மையான நிலையினை, பொருளாதார நிலையினை, சமுதாய நிலையினை மனத்திலே கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதான உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையினை சோஷலிசத்தின் அடிப்படையில் தயாரித்தவித்தமைக்காக நான் முதல்வர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே பல்லாண்டுக் காலமாக இருந்துவந்த சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகள், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் காரணமாக சமுதாய வளர்ச்சியிலே ஏற்பட்ட தடங்கல்களை எல்லாம் அகற்றி நம்முடைய மாநிலத்திலே ஒடுக்கப்பட்டு வாழ்ந்து வந்தவர்கள், திண்டப்பாதவர்கள் என்று கருதப்பட்டு வாழ்ந்து வந்தவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஏற்றத் தாழ்வற்ற முறையில் சம அந்தஸ்தோடு நடைபயிவெண்டும்; கல்வியில் முன்னேற வேண்டும்; வாழ்க்கையில் வளத்தினைக் கண்டிடல் வேண்டுமென்ற முறையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தோற்றுவித்த அந்த ஆட்சிக்கு மாட்சி சேர்க்கும் வகையில் கலைஞர் அவர்கள், முதல்வர் அவர்கள், ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நல்ல பெரும் திட்டங்களை நடத்தி வருவதைக் கண்டு தமிழகம் இன்று இரும்புதெய்துகிறது. அதிலே என்னுடைய உணர்ச்சியையும் சேர்த்து இந்த மன்றத்திலே என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1971 சூன் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இங்கே குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளிலே மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே இருக்க வேண்டிய உறவு முறைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நடைமுறையில் இருக்கின்ற சிக்கல்கள் பற்றியும், நாம் போடுகின்ற முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு இன்று இருக்கிற உறவு முறைகள் நடைமுறைகள் எப்படித் தடங்கலாக இருக்கின்றன, எப்படி அவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும், அதனுடைய அவசியம் என்ன என்பதைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு அறிஞர் சொன்னார்—மத்திய அரசு என்பது சூரியனைப் போன்றது. சூரியனைச் சுற்றிக் கோளங்கள் வட்டமிடுகின்றன. சூரியன் வெப்பத்தை உடையது, நெருப்புலக கக்குவது. சூரியனுடைய வெப்பம், உஷ்ணம் பூமிக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் அது கிடைக்க வேண்டிய அளவிலேதான் கிடைக்க வேண்டும். சூரியன் தான் இருக்க வேண்டிய இடத்தில்தான் இருக்க வேண்டும். அப்படி சூரியன் தான் இருக்க வேண்டிய இடத்திலிருந்து கொஞ்சம் மாறி கோளங்களைக் கொஞ்சம் நெருங்கினாலும் கோளங்கள் அழிக்கப்பட்டு, அதனுடைய தன்மைகள் அழிக்கப்பட்டு, இயற்கையோடு ஒன்றித்து கோளம் என்ற நிலையே மாறிவிடும். மாநில அரசுகள் மத்திய அரசு என்ற சூரியனைச் சுற்றி வட்டமிட்ட போதிலும் கூட அந்தச் சூரியனின் உஷ்ணம் போதிய அளவுக்கு, வேண்டிய அளவுக்குத்தான் கோளங்களிலே பாய வேண்டுமே தவிர, அதிகமான அளவுக்கு நெருக்கமாகப் பாய்ந்தால் மாநிலங்கள் என்ற நிலையே மாறிவிடும். இப்போது இருக்கும் நிலையில் பெட்ரலிசம் என்ற தத்துவத்திற்கே விளக்கம் தெரியாத நிலைதான் இருக்கிறது.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாக அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு பலம் பொருந்தியதாக இருக்க வேண்டுமென்றால் மாநிலங்கள் வளம் பொருந்தியதாக இருந்திடல் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி மாநிலங்கள் வளம் பொருந்தியதாக இருக்க முடியும்? நம்முடைய அருமை நண்பர் செழியன் அவர்கள் பேசும்போது இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது யூனிட்டரி ஸ்டேட் என்ற முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று கூறினார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் பணிவாகக் கூறிக்கொள்வேன் 'தி ஸ்டேட்ஸ் அண்டு ஸ்பிரிட் ஆப் தி கான்ஸ்டிடியூஷன்' பெட்ரல் சிஸ்டம் என்ற முறையில்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய கான்ஸ்டிடியூஷன் பெட்ரல் அமைப்பால்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் மத்திய அரசு நடந்து கொள்ளுகிற முறை யூனிடரி ஸ்டேட்டா அல்லது பெட்ரல் ஸ்டேட்டா என்று நினைக்கும் அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது. இது மாற்றப்பட்டாக வேண்டுமென்பதுதான் தமிழகத்தின் கோரிக்கை. நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது மாநிலங்கள் வளமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாநிலங்கள் வளமாக இருந்தால் மட்டும் போதாது, மாநிலங்கள் மாநிலங்களாக இருக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1971 ஜூன் 21]

Every State should maintain its political identity and should be sovereign in its own sphere. That is the content of the Constitution. There should be a happy complement between the Central Government and State Governments in the allocation of powers and whenever the State Government has been allotted complete powers enumerated in the Constitution, the Central Government should scrupulously avoid those fields, so that the sovereignty of the State is not jeopardised in any way. என்பதுபெடரல்

சிஸ்டத்தின் ஒரு தத்துவம் என்பதை மத்திய அரசு எவ்வளவு சீக்கிரம் உணர்ந்து கொள்ளுகிறதோ அவ்வளவு சீக்கிரம் மத்திய அரசு பலம் பொருந்தியதாக இருக்க முடியும். மாநிலங்கள் வளம் பொருந்தியதாக இருக்க முடியும். மாநிலங்கள் மாநிலங்களாக இருக்க முடியும்.

இன்றைக்கு மாநிலங்கள் சாதாரண முனிசிபாலிடிகளாக இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. இதைத் தமிழகம் எதிர்க்கிறது, மற்ற மாநிலங்கள் எதிர்க்கின்றன. மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே இருக்கின்ற உறவுகள் பற்றி ஆராய ஒரு கமிஷன் நியமிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு மாநில அரசு கட்டாயப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால் எவ்வளவு தூரம் நம்முடைய அதிகாரங்களிலே, உரிமைகளிலே மத்திய அரசு குறுக்கிக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நாம் நினைவுகூர்வதற்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, மாநில அரசுகளுடைய கோரிக்கையை ராஜமன்னார் கமிஷன் அடிப்படையில் பரிசீலித்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நல்ல கருத்துக்களை நான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கிறேன்; தமிழகம் வரவேற்கிறது என்று இந்த மாமன்றத்திலே கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைக்கு வருகிறேன். நம் முடைய நாட்டில் பொருளாதாரத்திற்கு முதுகெலும்பு விவசாயிகள் என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆகையால்தான் நம் முடைய கிராமங்கள் வளரவேண்டும், விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் வளத்தினைக் கண்டிடல் வேண்டும்; அவர்களுடைய வீடுகளில் ஒளியேற்றிட வேண்டும் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாடுபட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் இன்றைய தமிழக அரசு கோடிக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவிகளைச் செய்து வருகிறது: அதைப்பற்றி நான் பெருமைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் ஒரு சிறு வேண்டுகோள். போதிய அளவு கல்வியறிவு இல்லாததன் காரணமாக நம்முடைய சமுதாயத்தின் நடைமுறை ஒருவகையிலே அமைந்திருக்கிறது. மக்களிடத்திலே

1971 சூன் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

பணம் எதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதிலே பொறுப் புணர்ச்சி இன்றும் ஏற்படவில்லை என்பதை அரசின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கடனாகக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தால்தான் மீண்டும் அந்தப் பணம் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் வகையில் செலவழிக்க முடியும். என்னுடைய தொகுதியில் சென்ற வாரம் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது.

நான் தொகுதிச் சுற்றுப்பயணத்தில் இருந்தேன். அப்போது அங்கு அவர்கள் நெல்லை மூட்டைகளாகக் கட்டி மார்கெட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்காக வைத்திருந்தார்கள். அது தடுக்கப் பட்டு, நிறுத்தப்பட்டிருந்தது, கொடுக்கப்பட்ட கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, அந்த விவசாயி தான் ஐம்பது ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய ஒரு மூட்டை நெல்லை நாற்பது ரூபாய்க்கு அங்கேயே விற்று கடனை அடைக்கவேண்டிய கட்டாயத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறான். அப்படி நடந்தால் விவசாயியின் வருமானம் குறைந்து, அவன் செலுத்த வேண்டிய கடனை திருப்பிச் செலுத்த சக்தியற்றவனாக மாற்றப்பட்டு பிறகு மீண்டும் கடன் வாங்கக் கூடிய நிலைமைக்கு அவன் வந்து கொண்டிருக்கிறான். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் எங்களுக்கும் பொறுப்புணர்ச்சி உண்டு. இந்த அரசு நல்லமுறையில் இயங்க வேண்டும், அரசு நிர்வாகத்தில் நாங்கள் குறுக்கிடக் கூடாது என்ற பொறுப் புணர்ச்சி எங்களுக்கும் இருக்கிறது. நாங்களும் மக்களிடம் எடுத்துக் கூறுகிறோம். நீங்கள் எல்லாம் அரசினிடமிருந்து கடன் தான் வாங்கியிருக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு மானியமாகத் தரவில்லை, இதை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தால் அந்தப் பணம் மீண்டும் உங்களுக்கே கொடுக்கப்படும் என்ற உணர்வோடு நடக்க வேண்டும் என்று நாங்களும் கூறி வருகிறோம். ஆனால் நம் மக்களிடம் பல விதமான பழக்க வழக்கங்கள் இருப்பதன் காரணமாக பல விதமான தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த கடன் வருவிக்கும் முறையில் சிறிது சலுகைகள் சாட்டிட வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் மிக்கப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பட்டா வழங்குகிற முறையில் உண்மையிலேயே இந்த அரசுக்கு தமிழ் நாடு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. வரலாறு காணாதவகையில் இன்றைய அரசு நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் அளித்து, உழைப்பவனுக்கே நிலம் என்ற முறையில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை தமிழக அரசு பங்கிட்டு பட்டா வழங்கியுள்ளது. அதற்காக நாம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த அரசையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரு சிறு பிரச்சனையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சகோதரர் ஒருவர் பேசினார். கூடலூர் தாலுக்கா நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக காடுகள் அடர்ந்த பகுதியாக இருந்தது. காட்டு மிருகங்கள்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1971 ஜூன் 21]

வாழ்ந்து வந்த அந்த இடத்தில் குடியேறி காட்டை அழித்து நல்ல நிலமாக மாற்றியமைத்து, அந்தப் பகுதியில் காபி, தேயிலை போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்து நம் நாட்டுக்கு நல்ல வருமானத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அங்குள்ள மக்கள். பட்டா வழங்கும் முறை பற்றி, முன்பிருந்த ஆட்சியில் நடந்து வந்த முறைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள்.

அந்தக் காலத்தில், வேறொரு ஆட்சி இருந்த காலத்தில் நடந்ததுப்பற்றி நாம் கவனிக்க வேண்டும். 1964-ல் பட்டா வழங்கும் திட்டம் ஒன்றை நடத்தியிருக்கிறது அன்றிருந்த அரசு. நான் ஒரு குறிப்பைச் சொல்கிறேன். ஒரு தகப்பன் ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை உழுதுகொண்டிருந்தான், கூடலூர் தாலுகாவில், பாட்ட வயல் என்ற இடத்தில் உழுதுகொண்டிருந்தான். அவனுக்கு பட்டா இல்லை. தகப்பன் ஒரு நாள் இறந்துவிட்டான். அவனுக்கு இரண்டு மகன்கள். இருவரும் ஆளுக்கு 2½ ஏக்கர் வீதம் பிரித்துக் கொண்டார்கள். இடது பக்கம் உள்ளது பெரிய மகனுக்கும் வலது பக்கம் உள்ளது சிறிய மகனுக்கும் என்று பிரித்துக் கொண்டார்கள். அங்கு ஒரு நடைபாதை இருந்திருக்கிறது. அதை எல்லையாக வைத்துக்கொண்டு பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க 1964-ல் என்ன நடந்திருக்கிறதென்றால், இடது பக்கத்தில் உள்ளதை பெரிய மகனுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்துவிட்டு வலது பக்கத்திலுள்ள நிலத்தை சிறிய மகனுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. இடது பக்கத்து நிலம் பெரிய மகனுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வலது பக்கத்து நிலம் சிறிய மகனுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. அது அரசு நிலம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் அரசியல் காரணங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று நான் சென்று பார்த்தபோது தெரிந்தது. அது என் தொகுதியல்ல. இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில் ஒரு பகுதியில் இப்படியெல்லாம் காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன அந்தக் காலத்தில். இதைத் திருத்திடுவதற்கு நம் தமிழக அரசு முடிவு செய்திடவேண்டும். நம் தமிழக மக்களின் வாழ்வில் இன்பத்தை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை செய்திடுதல் வேண்டும். அதனதன் தன்மைகளை அறிந்து பட்டாக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிணறுகள் தோண்டுவது. என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல முறையில் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு கடன்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் கலெக்டர் அவர்களைப் பார்த்தேன், தாசில்தார் அவர்களையும் பார்த்தேன். பல கிராமங்களில் கிணறுகள்தோண்டுவதற்கு நல்லவகையில் உதவி செய்து இன்று நூற்றுக் கணக்கான கிணறுகள் அங்கு புதிதாக வெட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக விவசாய வளர்ச்சிக்கு வழி கோலப்பட்டிருக்கிறது.

1971 சூன் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அதே சமயத்தில் ஜவ்வாது மலையைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அது சுமார் 40 சதுர மைல் அளவிற்கு பரவியிருக்கிறது. மக்கள் செல்ல முடியாத அளவிற்கு அங்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அங்கு சரியான சாலை வசதிகள் இல்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு தடவை கூறியிருக்கிறார்கள், பழங்குடி மக்களும், மலைவாசிகளும், இந்த தமிழக அரசின் செல்லப் பிள்ளைகள் என்று. அப்படி செல்லப் பிள்ளைகளாக இருக்கும் அந்த மக்கள் சரியான பாதை வசதிகள் இல்லாததால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பகுதி மக்கள் வாழும் இடங்களில் மின்சார வசதியில்லை. அங்கு நல்ல பள்ளிக் கூட வசதியும் இல்லை. அங்கு ஒரு பாலம் அமைக்க முன்வந்தால் வனத்துறையினர் ஆட்சேபம் தெரிவித்து வருவதன் காரணமாக நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அதுகுறித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பசுமைப் புரட்சியை இந்த நாட்டில் முழுமைப்படுத்த நாம் முயற்சி செய்கிறோம். அதுதான் அண்ணா அவர்களின் ஒரு குறிக் கோளாக இருந்தது. அந்தப் பாதையில் நடைபோடுகிற நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சரவையையும் நான் பாராட்டுகிறேன். என் தொகுதியில் ஒரு பகுதி, வாணியம் பாடியைச் சுற்றிலும் பாலாறு ஓடுகிறது. அது ஒரு பகுதியை, எங்கள் ஊருக்கு மேற்குப் பகுதியை முழுமையாகப் பிரித்து விடுகிறது. அங்கே செல்வதற்கு ஒரு சாலையும் இல்லை. அங்கு ஒரு பாலம் அமைக்கப்படாததன் காரணமாக 42 கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பாலாற்றில் தண்ணீர் வந்து விட்டால் அங்கு கார் செல்லமுடியாது, லாரிகள் செல்ல முடியாது. ஆகவே உடனடியாக அங்கு ஒரு பாலம் கட்டவேண்டும் என்று பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு திட்டம் போடப்பட்டு என்ஜினியர்கள் எல்லாம் பார்வையிட்டு ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருந்தார்கள். ஆனால் அத்திட்டம் இதுவரை நிறைவேற்றப்படவில்லை. மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வாணியம்பாடிக்கு வந்தபோது அவர்களிடம் மனுத் தந்தோம், வேண்டிக்கொண்டோம். அவர்களும் பரிவோடு எங்களது கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே வாணியம்பாடி தொகுதி மக்கள் சார்பாக பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். இத் திட்டத்தை வெகு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றித் தரும்படியாக அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது.) தயவுசெய்து எனக்கு கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாகக் கொடுங்கள்.

நம் மாநிலத்தில் குறைந்த அளவு ஆதாயம் பெறுகிற உழவர்களுக்கு அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. அதில் வட ஆர்க்காடு மாவட்டமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் மெத்த மகிழ்ச்சி

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1971 சூன் 21]

யடைகிறேன். வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் அதிகமாக முன்னேறியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தவிதமான காரியங்களில் பின்தங்கியிருக்கிறது. அந்தக் குறைகளையும் நீக்க அதை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக வட ஆர்க்காடு மாவட்ட மக்கள் சார்பாக என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

பாசனத் துறையைப் பொறுத்து, நல்ல பல அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்குத் திட்டங்கள் போடப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் தேவை என ஒப்புக்கொள்கிறேன். என் தொகுதி அல்ல நாட்டாம்பள்ளியில், பாலாறு தமிழ் நாட்டில் துழையும் புல்லூரில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டுமென்று 1951-ல் ஒரு திட்டம் வகுத்ததாகக் கூறினார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்திற்காக அந்தக் கிராமத்தில் இருந்த ஒரு பெரிய மனிதரின் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும் அளவிற்கு வந்ததாகவும் அதன் காரணமாக அத்திட்டம் நடைபெறவில்லை என்பதாகவும் அறிந்தேன். அந்த அணைக்கட்டைக் கட்டினால் பல்லாயிரக் கணக்கான நிலங்கள் எங்கள் பகுதியில் வளம் பெறும். ஆகவே புல்லூர் அணைக்கட்டை கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்வசதியைப் பற்றிக் கூறும்போது இந்தியாவிலுள்ள எந்த மாநிலத்திற்கும் இல்லாத பெருமை நம் மாநிலத்திற்கு உண்டு. எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு நம் மாநிலத்தில் மின்சார வசதியை பெற்றிருக்கிறோம். எந்த மாநிலமும் பெறாத அளவிற்கு நம்மாநிலம் மின்சார விஸ்தரிப்பில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது. நம் அரசு கூட ஒரு வாக்குறுதி தந்திருக்கிறது. ஒரு சில கிராமங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு விடுப்பட்டிருந்தால் வெகு சீக்கிரத்திலேயே அவை எடுத்து நடத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்று பாராட்டுதல்களை இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்வி கொடுத்தவன் கண் கொடுத்தவன் என்ற நிலையில் தமிழக அரசு சுமார் 81 கோடி ரூபாயைக் கல்வி வளர்ச்சிக்கென்று ஒதுக்கி இருப்பது எங்களுக்கு எல்லாம் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி தருகிறது. அதற்கு உங்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். கல்வியை மட்டும் கொடுத்து விட்டால் போதுமா? படித்தவன் படும் பாடு பெரும் பாடாக இருக்கிறது என்ற உணர்வோடு வேலை வாய்ப்புக்களுக்கும் நல்ல பல திட்டங்களை இந்த அரசு பல வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறி இருப்பது எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அதற்கும் அரசைப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மலைப்பகுதிகளுக்கு இன்னும் அதிகமாக செலவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்,

1971 ஜூன் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

போளூர் வரையில் ஜவ்வாது மலை வருகிறது. அந்த இடத்திற்கும் உங்களின் கனிவுப் பார்வை வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆம்பூரில் ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. வாணியம்பாடியில் முனிசிபல் ஹாஸ்பிடல் இருக்கிறது. அதனுடைய நிலையை இங்கே விவரிக்கக் கூடாது. அது எந்த முறையில் இயங்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் இயங்கவில்லை. வாணியம்பாடியில் ஒரு அரசாங்க மருத்துவமனை இல்லை. ஒன்றை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல்வர் அவர்களும், சுகாதார நல இலாகா அமைச்சரும் வாணியம்பாடியில் ஒரு அரசாங்க மருத்துவ மனை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாணியம்பாடிக்கருகே தான் ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை, தக்காரி மலை, மாதாகிரி மலை இருப்பதால், அங்கே ஒரு மருத்துவ மனை வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி இன்னும் பெருகவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு அரசின் ஆதரவு இருக்கிறதே தவிர, சமுதாயத்தின் ஆதரவு இல்லை. சமுதாயத்தால் அவர்கள் பல விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான கவனம் தேவை. வீட்டு வசதிகளையும், வீட்டு மனைகளையும் வழங்குவதிலும் அவர்களுக்கு அதிகச் சலுகை தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு ஹரிஜன நல அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்குத் தருவதுபோல், மலைவாசிகளுக்கும் சலுகை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலனைக் கருதி, ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அது ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறது. அதனுடைய பரிந்துரை என்ன என்பதை நாங்கள் அறிய அவலாக இருக்கிறோம். அரசு அதை இந்தச் சபை முன் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நான் முதலமைச்சரின் கவனத்திற்கு ஒன்று கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். உருது பேசும் முஸ்லீம்களில் 'லப்பைகளுக்கு' மட்டும் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. லப்பைகள் என்றால் யார் என்பதற்கு 1891-ம் ஆண்டில் ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பில் என்ன இருக்கிறது என்றால்,

“ The Tamils who habitually speak Tamil and those who are descendents of Tamil ”

என்று எழுதி வைத்து இருக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் தான், எங்கள் காய்மொழி உருதுதான். நாங்கள் தமிழ்ப் பரம்பரையில் வரவில்லையா, என்னுடைய தகப்பனார், மூதாதையர், சேர, சோழ, பாண்டியன் மரபில் வரவில்லையா? நாங்கள் உருது பேசுகிறோம் என்ற காரணத்திற்காக எங்களுக்குச் சலுகை அளிக்கா

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1971 ஜூன் 31]

விட்டால், அந்த உருது பேசும் முஸ்லீம்கள் முன்னுக்கு வர முடியாது. இந்த உருது பேசும் முஸ்லீம்கள் வண்டி இழுப்பவர்களாக, ரிக்ஷா வண்டி ஓட்டுபவர்களாக, பள்ளாப்பாரத்தில் பருசுமப்பவர்களாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் பக்கமும் உங்கள் கனிவான பார்வை செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

I will finish in just 5 minutes Sir.

MR. SPEAKER : I will allow one more minute.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஸிற்பனை வரியில் சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் சர்சார்ஜ் போட்டு இருக்கிறார்கள். நடுத்தர மக்கள் பொருளாதாரத்தை இது பாதிக்குமாதலால். இந்த சர்சார்ஜ் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நாம் எல்லாம் ஒரு பெரிய வண்ணமான ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்துவிட்டு மகிழ்ச்சியில் இருக்கும்போது, பின்னாலே இருந்து வெடிகுண்டைப் போடுவது போல், மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் காலத்தை குறிப்பிட்டு அந்தத் தேதியிலிருந்து மதுவிலக்கு நிறுத்தப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் கெட்டவர்களாக இருக்கலாம். குடிப்பவர்களாக இருக்கலாம். நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்கு என்று ஒரு பண்பாடு உண்டு. மற்றவர்கள் மற்றவர்கள் தான். தமிழ்நாட்டில்தான் முதன் முதலில் மதுவிலக்கு அமுல் நடத்தப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த நேரத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் கூட இந்த மது விலக்கை ஒத்தி வைக்க நான் தயாராக இல்லை என்று, இந்த மாமன்றத்திலேயே சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போது அமைச்சராக இருக்கும் ஒரு பெருந்தகை கூட ஒரு கேள்வி போட்டார்கள். என்னவென்றால், இதனால் நமக்கு வர வேண்டிய வருமானம் பாதிக்கப்படவில்லையா என்று. அதற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள், எனக்கு வருமானம் பாதிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்பது அல்ல, என்னுடைய கவனம் எல்லாம் சமுதாய அமைப்பில் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டு இருக்கிறதா என்பது தான். முதல்வர் அவர்களின் எண்ணத் தூய்மையை நான் பாராட்டுகிறேன். நீங்கள் எந்த இக்கட்டான நேரத்தில், இந்த மது விலக்கை எடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளானீர்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில், ஹரிஜன மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை என்னால் எண்ணிப்பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. புதிய தலை முறையினர் 50 சதவிகிதத்திற்கு மேல் குடி என்றால் என்ன என்று தெரியாது. அவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். இன்னும் வரும் தலைமுறையும் இதனால் பாதிக்கப்படும்.

1971 ஜூன் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இதனால் சமுதாய வளர்ச்சியில் தடங்கல் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த மதுவிலக்குப் பிரச்சினையைக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் எல்லாம் தோழமை உணர்வோடு, எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்து கொண்டு உங்களுக்குத் தோளோடு தோள் நின்று பல களர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு இருக்கிறோம். 1965-ல் நடைபெற்ற களர்ச்சியின் போது, அன்றைய அரசு 3 பேர்களைக் குறிப்பிட்டு எழுதி, இவர்கள் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்று எழுதி வைத்திருந்தது. அதிலே ஒருவர் இன்று துணைச் சபாநாயகராக இருக்கிறார். மற்றொருவர் இந்த சபைக்கு வரவில்லை. மூன்றாமவன் நான். அறிஞர் அண்ணா அவர்களை நான் சிறந்த தலைவராகக் கருதிக்கொண்டு இருப்பவன். இந்தத் தோழமை உணர்வு என்றும் அழியாது. சிலபேர் முஸ்லீம் லீகிற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கிடையேயும் வேற்றுமை உண்டாக்கலாம் என்று பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது நடக்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (ஆரவாரம்) எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மதுவிலக்குப் பிரச்சினையில் மாத்திரம் கொஞ்சம் மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு, கொஞ்சம் அதிகமான நேரத்தைப் பேச எடுத்துக்கொள்ள அனுமதித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU KOVAI CHEZHIAN: On a point of order, Sir, India is more unitary than federal

என்று நான் பேசுகிறபோது சொன்னேன். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 'பீரியாமிலின்' முதல் வரியிலேயே

"India that is Bharat, shall be a Union of States"

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தியா 'யூனிடரி' என்பதிலே அதிக முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லியதை மறுபடியும் வற்புறுத்துகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The hon. Member of difference between Unitary States and Union of States

THIRU M. A. LATHEEF: Union of States and not Unitary States. Therefore, India is a Union of States having complete sovereignty in the affairs assigned by the Constitution and enumerated in the Constitution and the Central Government has no right whatsoever to interfere in the affairs of the States. That is the essence, letter and spirit of the Constitution. I want to clarify that position.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவரவர்களே, நான் இது சம்பந்தமாக ஒரு கருத்தை வெளியிட அனுமதி வேண்டுகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இது போல் மாநிலங்களுக்கு . . .

[1971 ஜூன் 21]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : There is an ocean is not in his seat. He cannot rise and speak from another seat.

THIRU S. KANDAPPAN : I am sorry. (The hon. Member then went to his seat).

சபாநாயகர் அவர்களே, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இது பற்றி உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேற்கு வங்காள அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே, மாநில அரசின் எல்லைக்குள் உள்ள நிலக்கரி சுரங்கப் பகுதிகளின் மேல் ஆதிக்கம் மாநில அரசுக்கு உண்டா, இல்லையா என்ற தகராறு எழுந்த நேரத்தில், பெரும்பான்மை தீர்ப்பாக மாநில அரசுக்குத் தனிப்பட்ட கொற்றம் கிடையாது, சாவரணிடி கிடையாது, மத்திய அரசுக்குத் தான் சாவரணிடி என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. திரு. சுப்புராவ் அவர்கள், அந்தத் தீர்ப்பிலிருந்து மாறுபட்டு, மாநில அரசு தங்களுக்கு என்று விதிக்கப்பட்ட இனங்களில் தனிக்கொற்றம் உடையது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, நடைமுறையில் திரு. செழியன் குறிப்பிட்டதுபோல் இந்தியா 'யூனிடரி அரசு' தான். மாநிலங்களின் எல்லையை மாற்றி அமைப்பதற்கும், ஒரு மாநிலத் தையே இல்லாமல் செய்வதற்கும் கூட மத்திய அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அரசியல் அமைப்பை நாம் நிச்சயமாக நல்ல 'பெடரேஷன்' என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. யூனியன் ஆப் ஸ்டேட்ஸ் என்று பெயர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், முடிவிலே அதற்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் வடிவம், யூனிடரி அமைப்பாக இருக்கிறது. நிச்சயம் பெடரல் அமைப்பாக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஏதோ நண்பர் செழியனுக்கும், நண்பர் லத்திபுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டுவிட்டதாக யாரும் நினைக்கவேண்டாம். அமைப்பு எதுவாக இருந்தாலும், இருவருடைய கருத்தும் ஒன்றே. மாநிலங்களுக்கு உரிமைகள் வேண்டும் என்பதுதான். அதில் இரண்டு கட்சியினருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. ஆகவே, ஏதோ தகராறு வந்ததுவிட்டதாக எண்ண வேண்டாம். நுணுக்கங்களில், சிறு ஆராய்ச்சியே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே, இதை விட்டுவிட்டு, மற்ற உறுப்பினர்களைப் பேச அனுமதிப்பது நல்லது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறேன்.

* திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இங்கே சொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை பொதுவாக நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே நாட்டினுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும், சாதாரணமாகக் கீழ் நிலையில் இருக்கின்ற மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கும் முதல் படியாகப் பல காரிங்களைச் செய்ய முயற்சிகள் எடுக்கப் பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டு

1971 ஜூன் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு துண்டு விழும் நிதி நிலை அறிக்கையாக சபையில் முன்னால் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படித் துண்டு விழுவதை எடுக்கட்டவிலையே என்ற கருத்து பலருக்கு இருக்கலாம். ரூ. 37 கோடி துண்டு விழுவதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூ. 37 கோடி துண்டு ரொக்க வசதியில் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறில்லை. நிதித் துறையினர் வருவாய் நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 15 கோடி துண்டு விழும் என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். இது சரியானது அல்ல. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் கூர்ந்து பார்க்கும்போது, நன்றாகத் தெரிகிறது. சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில், சிறு சேமிப்பு மூலமும், டிபெஞ்சர் மூலமும் வரக்கூடிய தொகையை வருவாய்க் கணக்கில் வரவு வைத்துக் காட்டியிருந்தார்கள். அது சரியல்ல, என்பதை அப்பொழுது எடுத்துக் கூறினேன். இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் புதிதாகப் போடப்பட்டிருக்கும், வரி வர வினங்களை, வரி வருவாயை ரொக்க வசதியை நிதி நிலை அறிக்கையிலே சேர்த்து விட்டு, வருவாய்த்துறையில் குறிப்பிடாமல் இருப்பதுதான் ரூ. 15 கோடி துண்டுக்குக் காரணம்.

‘கூடுதல் நிதி திரட்டல்’ என்று இருக்கின்ற பகுதியில், ரூ. 22 கோடி வரும் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறது. இந்த 22 கோடியில், 3½ கோடி டிபெஞ்சர் மூலம், எடுக்கட்ட உத்தேசித்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த 3½ கோடியை, 22 கோடியில் கழித்தால், பாக்கி 18½ கோடி இந்தத் தொகை ரெவின்யூ வரியின் மூலம் வரக்கூடியதாக இருப்பதால், ரெவின்யூ இனத்தில் வரவேண்டும். அப்படி ரெவின்யூ இனத்தில் வரவு வைத்திருந்தால், 3½ கோடி உபரி நிதி நிலை அறிக்கையாக இருந்திருக்கும். ஆகவே, இந்த நிதி நிலை துண்டு விழக்கூடியது அல்ல, ஒட்டு மொத்தமாகத் துண்டு விழும் என்றாலும், ரெவின்யூ துறையில் உபரி நிதி நிலையாக இருக்கும் என்கிற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். ஏன் அப்படிச் செய்ய வில்லை என்பதற்கான காரணத்தை முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒட்டு மொத்தமாக 37 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருந்தாலும், இந்த 37 கோடியில், சென்ற ஆண்டு விழுந்த துண்டு 23 கோடியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சென்ற ஆண்டு துண்டு 23 கோடி போக பாக்கி 14 கோடிதான் இந்த ஆண்டு துண்டு. இந்த ஆண்டில் ரெவின்யூ கணக்குக்கு வெளியில் மூலதனச் செலவு 34 கோடி செலவழிக்கப்போகிறோம். சென்ற ஆண்டு 16 கோடி என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடன் வசதிகள், விவசாயிகளுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் அதிகமாக்கியிருப்பதால், நம்முடைய மொத்த ரொக்க வசதியில் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலையிலும் வரிபோட வேண்டும் என்ற நிலை இல்லை. ஆகவே, வருவாய்க் கணக்கில் துண்டு விழுந்தால் நிச்சயமாக வரி போட

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1971 ஜூன் 21]

வேண்டும். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கைப்படி வருவாய்த் துறையில் துண்டு கிடையாது, ஆகையால் வரிபோடத் தேவையில்லை. அவசியமில்லை என்பதுதான். இதே சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, வருவாய் நிதிநிலை உபரியாக இருப்பதால், இந்த ½ சதவிகித விற்பனை வரி உயர்வைக் கைவிட்டு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் எந்தவிதமான பாதகமான நிலையும் ஏற்படாது. அதற்கு மேலும் 10 சதவிகிதம் சர்-சார்ஜ் போடுவதென்பது சாதாரண மக்கள், மத்திய தரப்பு மக்கள் இவர்களுக்குச் சங்கடங்களை உண்டாக்கும், பொருள்களின் விலை உயர்வை ஏற்படுத்தும். ஆகவே இந்த வரி உயர்வையும் சர்சார்ஜையும் கைவிட்டு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பாகப் பேசிய அங்கத்தினர்கள், பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டினால் பண வீக்கம் ஏற்படும் என்ற கருத்ததைச் சொன்னார்கள். மாநிலங்களில் போடப்படும் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டினால் பண வீக்கம் ஏற்படும் நிலை இல்லை. இவற்றிற்கு அந்தத் தகுதி இல்லை. மத்திய சர்க்கார் போடும் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டால்தான், அதை ஈடுசெய்ய அவர்கள் கான்ஸியை வெளியிடும்போதுதான், பண வீக்கம் ஏற்படும். மாநிலங்களின் பற்றுக் குறை பட்ஜெட்டினால் பண வீக்கத்திற்குத் காரணம் கிடையாது என்கிற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

நம்முடைய 'இருப்பு-பொறுப்பு' கணக்கைப் பார்த்தால் நமக்கு இருக்கும் லைபிளிடிஸ் 600 கோடி, ஆனால் இருப்பு 725 கோடி என்று தெரிகிறது. இருப்பு அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. உபரி இருப்பு 125 கோடி என்று இருப்பதால், 37 கோடி துண்டு கவலை அளிக்கக் கூடியது இல்லை. வேறு முறைகளில் கடன்களைப் பெற்று துண்டு விழும் தொகையைச் சரிக் கட்டிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் இந்த விற்பனை வரி உயர்வைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிலை அறிக்கையை, இதற்கு முந்தைய நிதிநிலை அறிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவைவிட அதிகமாகவே வருவாய் வந்திருக்கிறது. மதுவிலக்கு மூலம் 10 கோடி ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதனால் 20 கோடி ரூபாய் வரும் என்றே பலர் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையில் விற்பனை வரி உயர்வைக் கைவிட்டு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்காருக்கு வருவாய் வரக்கூடிய அரசுத் துறைத் தொழில்களில் குறிப்பாக போக்குவரத்துத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், மாண்புமிகு டிரான்ஸ்போர்ட் அமைச்சர் அந்தத் துறையை லாப

1971 ஜூன் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கரமாக நடத்த வேண்டும் என்று பல காரியங்களில் தீவிரக் கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள். இருந்தாலும், இப்பொழுது இருக்கின்ற கணக்கைப்பார்த்தால், நிதிநிலை அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கை வைத்துப் பார்த்தால், 20 கோடி ரெவின்யூ என்றும், 21 கோடி செலவு என்றும் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு கோடி வருவாய் நஷ்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் போக்குவரத்துத்துறை லாப நட்டக் கணக்கைப் பார்த்தால், 50 லட்சம் நஷ்டம் என்று தெரிகிறது.

ஆகவே இதில் எவ்வளவு முதலீடு பண்ணியிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் 13½ கோடி ரூபாயாகும். இந்த மாநிலத்தில்— கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தவிர 13½ கோடி ரூபாய் முதலீடு போட்டு, அதில் 50 லட்சம் நஷ்டம் என்றால் சங்கடமான நிலைமை தான். இந்த நஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். பஸ்களை எல்லாம் தேசியமயம் பண்ணுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் நாம் தேசிய மயமாக்குவதால் மேலும் நல்ல முறையில் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வரத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகள் இல்லையென்றால் இந்த தேசியமயப் பணியால் எந்தவிதப் பலனும் இல்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். புதிதாக நாம் எடுக்கவிருக்கின்ற பஸ்களை நல்ல முறையில் நிர்வகித்து அதிகப் படியான லாபம் பெறுவதற்கு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 'நேஷனலைஸேஷன்' என்ற வாக்கியத்தில் 50 பஸ்களுக்குமேல் 10 ரூட்களுக்குமேல் உள்ள நிர்வாகங்களையும் ரூட்டுகளையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தெளிவாக இல்லை. ரூட்களை எடுத்து தனியார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்கப்படுகிறது. அது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். 50 பஸ்ஸுக்குமேல் என்று இல்லாமல் 10 ரூட்டுக்கு மேல் உள்ள பஸ்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திட்டச் செலவினங்களில்—4-வது திட்டத்திற்கு 623 கோடி ரூபாய் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் மத்திய சர்க்காரால் இறுதி அங்கீகாரம் பண்ணப்படாமல் இருக்கிறது. திட்டக் கமிஷனோடு பேசி முடிவு பண்ணவேண்டும். 525 கோடி ரூபாய் கொடுப்பது என்று சொன்னபோது நமது சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்னும் அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதாகச் சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டது. மூன்று ஆண்டுகளாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் முறையே 85 கோடி, 94 கோடி, இந்த ஆண்டில் 106 கோடி. ஆக 285 கோடி அதிகிறது. பாக்கி 340 கோடியை இன்னும், அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் செலவழிக்க முடியுமா என்பதைப்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1971 ஜூன் 21]

பார்க்க வேண்டும். 170, 170 என்று சமமாகப் பிரித்தாலும் ஒரு ஆண்டில் 170 கோடிக்கு செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும். இந்த 170 கோடியை நாலாவது, ஐந்தாவது ஆண்டில் செலவழிக்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். செலவழித்தால் நல்லது, அதற்கு வழி பண்ண வேண்டும், பார்க்கவேண்டும், வாய்ப்புகள் என்ன என்பதைப் பரிசீலித்து மத்திய சர்க்காரிடம் இதற்கு இறுதி அங்கீகாரம் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த காட்டிலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் வருவாய் 351 லட்சம், செலவு 231 லட்சம். அதல்லாமல் மூலதனச் செலவு 1½ கோடி ஆகிறது. வருவாயை அதிகரிக்க வழி உண்டா என்று பார்க்க வேண்டும். விஸ்தாரமான காடுகளைப் பெற்றிருக்கின்றோம். வருவாய் அதிகம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நீர்ப்பாசன விஸ்தரிப்பு, விவசாய அபிவிருத்திக்கு நல்ல கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில், இத்தகைய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அரசின் அனுமதி பெற்று வருவதற்கு எவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு இன்சினியரால் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட திட்டம் அரசாங்கத்திற்கு வந்து ரெவின்யூ போர்டு 'கன்சான்ஸ்' வரவில்லை என்பதற்காக ஒரு ஆண்டு காலமாகத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நகலினி ஆறு திட்டம் அரசுக்கு வந்து 8 மாதம் ஆகியும், கலெக்டரிடம் இருந்து கன்சான்ஸ் வந்து விட்டது, ரெவின்யூ போர்டில் இருந்து வரவில்லை என்பதற்காகக் கால தாமதப்படுகிறது. இந்தக் கால தாமதம் அவசியமா? கலெக்டர் கன்சான்ஸ் கொடுத்திருந்து ஏன் காலதாமதப் படுத்த வேண்டும். உடனுக்குடன் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் கோவையில் விவசாயப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது; அதை நான் வரவேற்கிறேன். விவசாயத் துறையில் நல்ல பயிற்சி அளித்து உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் பற்றாக்குறை பல பகுதிகளில் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்து விவசாயிகள் தண்ணீரை வீணடிக்கிறார்கள் என்று மற்ற மாவட்டத்தினரால் கூறப்படுகிறது. அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்கும்போது தண்ணீர் அதிகம் பாய்ச்சினால் விளைச்சல் குறையும் என்பது தெரிகிறது. குறைந்த அளவே தண்ணீர் பாய்ச்சி அதிகப் பலன் பெற முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இன்று நிலங்கள் துண்டு துண்டாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை எல்லாம் 'கன்சாலிடேட்' பண்ண வேண்டும். 'கன்சாலிடேஷன் ஆப் ஹோல்டிங்ஸ்' என்ற திட்டத்தை அமுல்படுத்தவேண்டும். எவ்வளவுதான் விதைகள்,

1971 சூன் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

உரங்கள் கொடுத்தாலும், 'கன்சாலிடேஷன் ஆப் ஹோஸ்டிங்ஸ்' பண்ணினால் விளைச்சல் இருமடங்காகப் பெருகும் என்று நம்புகிறேன். அது என்னுடைய அனுபவம். நிலங்களைக் கன்சாலிடேட் பண்ணினால் விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படுகின்ற தண்ணீரைக் குறைத்துக் கொள்ள முடியும். 'சாயில் கன்செர்வேஷன்' செய்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். 10 ஏக்கர் ஒரே இடத்தில் இருந்தால் பாசன வசதி வடிகால் முதலியன செய்வதற்கு சுலபமாக இருக்கும். துண்டு துண்டாக இருந்தால் அதற்கு நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்த முடியாது.

அடுத்து, இப்போது பல ஆழ்க்கிணறுகள் போடப்படுகின்றன. ஆனால் இவற்றுக்கெல்லாம் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. எப்படி கிராமப்புறங்களில் துரிதமாக மின் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றதோ, அதே வேகத்தில் கொஞ்சம்கூட சளைக்காமல் எங்கெங்கே கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் மின் இணைப்பு கொடுக்கவேண்டும். குழாய்க் கிணறு போடுவதற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை செலவாகிறது. ஒரு ஆண்டு காலதாமதம் ஏற்பட்டால், மின் இணைப்புக் கொடுக்காததால் எவ்வளவோ நஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

அடுத்து, பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு மாநில அரசும் மத்திய அரசும் சில சலுகைகளை அறிவித்திருக்கிறதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அறந்தாங்கி, திருத்தூறைப்பூண்டி, மன்றாக்குடி இந்தப் பகுதிகளுக்கு அந்தச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இவற்றுக்கு மத்தியில் உள்ள பட்டுக்கோட்டைக்கு இந்தச் சலுகை இல்லை. தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் உள்ள குறைந்த கட்டணச் சலுகையை பட்டுக்கோட்டைப் பகுதிக்கும் அளிக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடன் வசதி ஏராளமாகக் கொடுக்கிறோம், புதிதாகத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில், தொழில் துறையில் கடன் பெறுவதற்கு ஒருவர் முயற்சித்தால், ஏன் இதில் போய் சிக்கிக்கொண்டோம் என்ற எண்ணம்தான் மிகுந்திருக்கிறது. ஆகையால், தொழில் ஆரம்பிப்போம் என்ற உற்சாகமே ஏற்படுவதில்லை. யாரும் சுலபமாகக் கடன் பெற முடிவதில்லை. கடன் கொடுப்பதற்கு 'செக்கியூரிட்டி' வேண்டியது தான். அதற்காக எத்தனையோ விதிகளை வைத்துக் கொண்டு அதை எடுத்து விடாமல் அதிகாரிகள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியாமல் போய்விடுகிறது. என்னுடைய அனுபவம் ஒன்றைக்கூறுகிறேன்.

நான் கேரளப் பகுதியிலே போய் சென்று பார்த்த பொழுது பி.பி. பெரும் பகுதியிலே முதலிலே கீற்றுக் கொட்டகை போட்டுத்தான் தொழிலை ஆரம்பித்திருந்தார்கள். இங்கே வந்து கீற்று கொட்டகை

[திரு. 'ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1971 சூன் 21]

போட்டால், அப்படிப் போடக்கூடாது என்று மறுத்துவிட்டார்கள். நாங்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் அனுமதி வாங்கியிருக்கிறோம்; கடைசியிலே ஓடு போட்டு பக்கா பில்லிங்காக கட்டாவிட்டால், ப்ராசிக்யூஷன் பண்ணுவேன் என்று சொன்னார்கள். எனவே, இதிலே 20,000 ரூபாய் முதலீடு பண்ணவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. 20,000 ரூபாய் கட்டிடத்திலே செலவு பண்ணினால்தான் முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அடிக்கடி விதிகளைப் பார்க்கக் கூடாது. ஓரளவு விதிகளைத் தளர்த்தி கொடுத்தால்தான், தொழில்கள் வளர முடியும்.

இப்பொழுது கயிறு தொழிற்சாலைகளைத் திறக்க மூன்று ஆண்டு களாகப் பிரயாசைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ், பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் அப்புரூவ் பண்ணியதை, சூப்பிரன்டென்டிங் என்ஜினியர் அனுமதிக்கும் முடியாது என்று சொல்கிறார். கட்டடம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்தான் சொல்லவேண்டும். இதிலே சூப்பிரன்டென்டிங் இன்ஜினியர் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இதனுடைய தன்மை, மதிப்பு சரியாக இருக்கிறதா என்றுதான் அவர் பார்க்க வேண்டும். எனவே, அதிலே ஒரு கண்டிஷனை போட்டுக்கொண்டு, அதை “சாங்ஷன்” பண்ணலாம். எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், எவ்வளவு துரிதமாக நாம் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று கருதினாலும்கூட, அதற்கு இடையூறுகப் பல காரியங்கள் நடக்கின்றன. இதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் பல விதிகளைத் தளர்த்தி, இதிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமப்புற ரோடு வசதிகளைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். கிராமப்புற ரோடு வசதிகள் இல்லை என்றால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை எப்படி மார்க்கட் பண்ணுவது? தயவு செய்து இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த ரோடு வசதியைப் பெருக்குவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது போதவில்லை.

அதுவும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே ரோடு போட வேண்டுமானால் மற்ற மாவட்டங்களிலே போடுவதைக் காட்டிலும் இரண்டு, மூன்று மடங்கு செலவு ஆகிறது. ஆகவே, எல்லா மாவட்டத்திற்கும் ஒரே நிலையிலே தொகை ஒதுக்கியிருக்கும் பொழுது, அந்தத் தொகையை வைத்து தஞ்சை மாவட்டத்திலே 30 மைல் ரோடு போடமுடிகிறது என்றால், மற்ற மாவட்டத்திலே அதே தொகையிலே 50 மைல் ரோடு போடமுடிகிறது. காரணம், தஞ்சை மாவட்டத்திலே மண் எல்லாம் தள தளப்பு கொண்டிருப்பதால் பணம் அதிகமாகச் செலவாகிறது. எனவே, இந்த மாவட்டத்திற்கு அதிக நிதி வசதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமப்புற ரோடுகளுக்கு நிதி வகைகளை அதிகரித்திருந்தாலும் கூட அது போதாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியன்

1971 சூன் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ரோடுகள் எல்லாம் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. எனவே, இன்னும் அந்த மாவட்டத்திற்கு நிதி நிலைமைகளை அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குடிநீர் வசதியை கிராமப்புறங்களிலே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்திலே ஹரிஜன சேரிகளிலே கிணறு எடுக்க யாரும் முன்வருவதில்லை. எந்த கண்டிபாக்கட்டும் முன்வருவதில்லை. அப்படிச் கிணறு எடுக்க குறிப்பிட்ட தொகை 'லிமிடெட் அமவுன்ட்' என்று வைத்திருப்பதால், அப்படி அவர்கள் கிணறு வெட்டும் பொழுது நஷ்டம் வருவதால், எந்த கண்டிபாக்கட்டும் வெட்டுவதற்கு முன்வருவதில்லை. எனவே, இதனால் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு கிணறு வெட்டிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி வெட்டிக் கொடுக்க ஆள் இல்லாமல் அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தொகையை அதிகரித்து, அவர்களுக்கு கொஞ்சம் லாபம் கிடைக்கும் வகையிலே, தொகை அதிகரிக்கப்படுமானால், ஒதுக்கப்பட்ட தொகை நேக்கப்படாமல் கிணறு வெட்ட முடியும். அதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பது பற்றி அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதாகச் சென்ற கூட்டத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூறியிருந்தார்கள். ஆனால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறுகின்றபொழுது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவது, தஞ்சையிலே இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் சங்கடங்கள் இல்லை. ஒட்டு மொத்தமாக மாநிலம் பூராவும் இருப்பவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கிடைக்க காரியம் செய்ய வேண்டும். அங்கே ஒரு திட்டம், மற்ற மாவட்டத்திலே ஒரு திட்டம் என்பதாக இருக்கக் கூடாது. எனவே, எல்லா கிராமப்புற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வழி வகை இருக்கிறது, அதை எல்லாம் நான் விளக்கத் தயாராக இல்லை. எனவே, இதை ஆலோசித்து சர்க்கார் மாநிலம் முழுவதும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்திலே குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்தது நல்ல ஒரு காரியம். அதே சட்டத்தை மாநிலம் பூராவும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே, மேல் தஞ்சைக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயத்தை மாநிலம் பூராவிலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1971 சூன் 21]

அடுத்து, தரிசு நிலங்களை ஒப்படை செய்வது. தேர்தலுக்கு முன்னால் அது மும்முரமாக நடந்தது. இப்பொழுது அது மந்தமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, எப்படி தேர்தலுக்கு முன்னால் கவனம் செலுத்தினோமோ அந்த அளவுக்கு இப்பொழுது கவனம் செலுத்தி, தரிசு நிலங்களை யார் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ, அங்கே எல்லாம் ஸ்பெஷல் ஸ்டாப் போட்டு அவைகளை ஒப்படைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தரிசு நிலங்களை எல்லாம் ஒப்படைக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தரிசு நிலங்களை தஞ்சை மாவட்டத்திலே அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இன்னும் பல இடங்களிலே பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் உடனடியாக அரசாங்கம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எத்தனை திட்டங்கள், எத்தனை சட்டங்கள், என்னென்ன போட்டாலும் கூட, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற மக்களின் சாதாரண நிலையை உயர்த்த அது எல்லாம் எந்த அளவுக்குப் பயன்படும் என்று பார்க்கும்பொழுது வெறும் அரசாங்க அதிகாரிகள் மட்டும் இதைச் செய்துவிட முடியாது, வெறும் சட்டத்தினால் மட்டும் இதைச் செய்துவிட முடியாது என்ற ஒரு முடிவுக்கு நாம் வரவேண்டியிருக்கிறது. நான் கூட இரண்டு, மூன்று மாத காலமாக இதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறேன். நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கும் சாதாரண மக்கள் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கும் மக்களின் நிலையை உயர்த்தப் பாடுபடுவது, ஒட்டுமொத்தமாக நாட்டிலே இருக்கிற பொருளாதார வளர்ச்சி தங்களுக்கு கிடைக்கும் என்றாலும், அந்த கிராமப்புற மக்களின் முயற்சியிலே அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தும்பொருட்டு உதவி செய்வது பயன்தரும். ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் அந்த தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வாலிபர்களை—அதாவது இளைஞர் அணியை அனுப்பி அந்தந்த குடும்பங்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களை அறிந்து அதைத் தீர்க்க முயற்சி செய்வது. அப்படி, 5 குடும்பங்களை ஒரு வாலிபரிடம் ஒப்படைப்பது. அந்த ஐந்து குடும்பங்களின் பொருளாதார நிலையை ஆராய்ச்சி செய்து, என்னென்ன செய்தால் அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக் கொடுக்கலாம் என்று பார்ப்பது.

உதாரணமாக, ஒருவருக்கு 3 ரூபாய் தினக் கூலி என்றால், அதை எப்படி 4 ரூபாய்க்கு உயர்த்துவது, ஒருவனுக்கு மாதம் 150 ரூபாய் என்றால் அதை எப்படி 170 ஆகப் பெருக்கிக் கொள்ள என்னென்ன வசதி செய்ய வேண்டும் என்பதை கேட்டுப் பார்த்து அதைச் செய்து கொடுக்க முடியுமா என்று பார்ப்பது. அவ்வாறு ஒவ்வொரு குடும்பத்துடனும் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு அவர்களின் நிலையை உயர்த்த நடவடிக்கை எடுத்தால் ஒழிய, கீழ் நிலையிலே இருக்கிற மக்களை உயர்த்திவிட முடியாது. ஏதோ

1971 சூன் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தெரிந்தவர்கள் சில காரியங்களைச் செய்து கொள்ள முடியுமே தவிர, ஒன்றுமே தெரியாத சாதாரண மக்கள் இம்மாதிரியான வசதிகளைச் செய்து கொள்ள முடியாது. எனவே, அவர்களுக்கு உதவி செய்வது இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

உதாரணமாக, பட்டுக்கோட்டை நகரத்திலே வார்டு, வார்டாக தனிக் கூட்டமே போட்டு, யார் யாருக்கு என்ன உதவி வேண்டும் என்று நாளை கேட்டேன். அப்பொழுது சிலர் சொல்லுகிறார்கள், எனக்கு 100 ரூபாய் மூலதனம் இருக்குமானால் நான் தினம் 5 ரூபாய் சம்பாதிப்பேன் என்கிறார்கள். வட்டிக்கடைக்காரன் தரமாட்டேன் என்கிறான். 20 ரூபாய் வட்டி கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான் என்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சொல்லக் கூடியவர்கள் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த நாம் “இளைஞர் அணி” ஒன்றை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லுவது மிகப் பிரமாதமான முயற்சி என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே ‘கான்சன்ட்ரேட்’ பண்ண வேண்டும். நாடு பூராவும் பரவலாக வைக்கக் கூடாது. அந்த நல்ல காரியங்களை எல்லாம் செய்ய ‘கிராம சேவகர்’ என்பவர்களைப் போட்டிருக்கிறோம் என்றாலும், அந்த இளைஞர் அணியும் இவர்களும் சேர்ந்து இளைந்து பணியாற்றி, அந்த இளைஞர்கள் கிராமப்புறங்களிலே குடும்பம் குடும்பமாகச் சென்று அவர்களின் குறைகளை அறிந்து அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்வோமானால், அது பெரிய காரியம். இதற்குப் பெரியதொகை தேவையிலலை. ஒரு இடத்திலே 100 பேர் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் ஆளுக்கு 100 ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. 10,000 ரூபாய் தேவைப்படும். அதை அங்கேயே இருப்பவர்களிடம் டிபாசிட் பணமாக வாங்கிக் கொடுக்க முடியும். அதை வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்து அதைப் பிறகு அரை ரூபாய், ஒரு ரூபாய் கீதம் திண்சரி பின்னால் வசூல் செய்து விடமுடியும்.

இம்மாதிரி பல்வேறு உதவிகளை நாம் செய்வோமானால், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்த வாய்ப்பு இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு, ஒட்டு மொத்தமாக அதிகாரிகளே எல்லாம் செய்வார்கள் என்று இருப்போமானால், அது சாத்திய மில்லை. எனவே, இந்த 2,000 இளைஞர்களை நாடு பூராவும் பரவலாக வைக்காமல், மாவட்டத்துக்கு ஒரு யூனியன் அல்லது இரண்டு யூனியனாக எடுத்து ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒருவராக வைத்து ஆங்காங்கே கிராமத்திலே ‘இளைஞர் அணியை’ ஏற்படுத்தி அத்துடன் அவர்கள் கிராமத்திற்குச் சென்று சீர்திருத்த வேலையைச் செய்யவேண்டும். வாய்க்கால் வெட்டுவது, சிறு சிறு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது போன்ற இம்மாதிரியான வேலைகள் செய்து தருவது அரசாங்கத்திற்கு அதிக நிதி செலவு இல்லாமல் கீழே இருக்கிற மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக அமைய முடியும். ஆகவே அந்த நிலையில் அரசாங்கம் இதை ஒரு முன்முயற்சியாக எடுத்துக்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1971 ஜூன் 21]

கொள்ள வேண்டும். இந்த இளைஞர் அணி திட்டத்தை இதற்கு பயன்படுத்தி இதை அனுபவ ரீதியாக சில இடங்களில் செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை விடுத்து, பரவலாக இதைச் செய்தால் கடலில் சரைத்த பெருங் காயம் போல் ஆகிவிடும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின் றேன்.

மாநில திட்டக் குழு பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள். மத்திய திட்டக் குழுவைப் போன்று மாநில திட்டக்குழு ஒன்று அமைத் திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இப்போது மத்தியில் திட்டமிடுகிற வர்கள் அங்கே ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு அந்த திட்டத்தை இப் பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் தலையில் கட்டக்கூடிய அந்த நிலைதான் இருக்கிறது. கீழே இருக்கிற சாதாரண மக்களின் திட்டமாக இல்லை. மக்கள் மூன் வந்து மக்களுடைய திட்டமாக இருந்து செயல்படாத காரணத்தால் பெரும் அளவு பயன் இல்லை. அந்த நிலை மாநில திட்டக்குழுவுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதால் கிராம மட்டங்களிலிருந்து திட்டம் போடப்பட வேண்டும். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கத்தினர்கள், அதிகாரிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எந்த எந்த பஞ்சாயத்து என்ன என்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டும் என்று அவைகளே திட்டமிட வேண்டும் அப்படி ஒட்டுமொத்தமாக திட்டம் போட்டு 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் என்றாலும் கூட, அப்படிப் போடப்படுகின்ற திட்டம் மக்களின் நெருங்கிய தொடர் போடு அவர்கள் பங்குபெறுகின்ற நிலையில் அமைவதால் அது நல்ல பலனைத் தரும். குறைபடியாகாது. ஆகவே கீழ் மட்டத்தில் திட்டமிடப்பட வேண்டும். அந்த விதத்தில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிர்வாக சீரமைப்பு பற்றி பலவிதமான கருத்துகள் சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் இருந்தே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் பல் வேறு நேரங்களில் பல்வேறு கட்சிகள் பலவிதமான கருத்துக்கள் சொல்லி வந்தாலும் அதற்காக என்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது இல்லை. இப்போது அதற்காக என ஒரு நிர்வாக சீரமைப்புக் குழு போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த நிர்வாக சீரமைப்புக் குழு என்பது அதிலே இருப்பதை இதிலே தூக்கிப் போடுவது, இதிலே இருப்பதை அதிலே தூக்கிப் போடுவது என்று செய்தால் அதனால் சிறிது மாற்றம் இருக்கலாமே தவிர பெரிய பலன் இருக்காது. இப்போது இருக்கும் அமைப்பானது பெரிய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கிறது. அதை புது மாற்றத்துடன் அடியோடு மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

கிராமப்புறத்தில் பஞ்சாயத்து அதற்கு மேலே யூனியன் அதற்கு மேலே மாவட்டம் மாநில மட்டத்தில் எப்படி அசெம்பிளி இருக்கிறதோ அதேபோல நிர்வாகத்தில் தேர்ந்து எடுக்கப் படுகிறவர்களுக்கு அந்த அந்த மட்டத்தில் காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். கிராமப்

1971 ஜூன் 21] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

புறத்தில் ஒரு சிறிய காரியம் நடைபெறவேண்டும் என்றால் கூட மாநில அரசிடம் வந்து, சென்னைக்கு வந்து அனுமதி பெற்றுக் போகவேண்டும் என்ற நிலை இப்போழுது இருக்கிறது. இதை ஒரு குறைபாடு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்தக் குறை பாட்டை நிவர்த்திக்க மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கின்ற வகையில் பஞ்சாயத்து, யூனியன், மாவட்டம், மாநிலம் என்ற முறையில் நான்கு முறையில் அமைத்து அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க வேண்டும்.

எதற்கு எடுத்தாலும் சென்னை நோக்கிப் போவது, டில்லி நோக்கிப் போவது, என்று இல்லாமல் எந்தெந்த மட்டத்தில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த மட்டத்திலேயே செய்து கொள்ள அதிகாரங்கள் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். கலெக்டருக்கு பல அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக சமுதாயப் புறம்போக்கு நிலத்தில் ஆக்கிரமிப்பு செய்து இருப்பவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்றால் கோர்ட்டுக்கு போக வேண்டி இருக்கிறது. அதற்கு கலெக்டரிடம் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நடத்துகின்ற கருத்தரங்கில் தீர்மானங்கள் கூட போட்டு அனுப்பி இருக்கிறோம். எதுவும் செய்யப் படவில்லை. ஆகவே நாட்டு வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற வகையில் நிர்வாகச் சீரமைப்பு பற்றி விஷயத்தில் கீழ் மட்டத்திலிருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அதிகாரம் என்ற அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு. அதற்கு முன்பாக இந்த வரி உயர்வு என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இதற்கு எல்லாம் சட்டம் போட வேண்டியது இல்லை, முடித்துவிட வேண்டும். இந்த அறிக்கையில் 21 இடங்களில் சோஷலிசம் என்று காணப்படுகிறது. எனக்கு பெரிய மகிழ்ச்சி அரசாங்கம் வேகமாகப் போகிறது. அப்படி போகத்தான் வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தத்தில் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. அதை உடனடியாகச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, சோஷலிசம் வேண்டும் என்றால், நல்ல கல்வி முறை மூலம் சோஷலிசத்திற்கான பக்குவமான எண்ணத்தை மக்களிடத்தில் ஏற்படுத்தாவிட்டால் சோஷலிசம் வராது. மக்கள் உழைக்க தயாராக இருந்தாலும் எண்ணத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தாவிட்டால் சோஷலிசம் வராது. ஆகவே அதற்கான கல்வியை ஏற்படுத்த வேண்டும். கல்வி முறையில் அப்படிப்பட்ட மாற்றம் இல்லாவிட்டால் எந்த விதமான பலனையும் காண முடியாது.

கல்விக்காக 80 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையில் இருக்கிறது. எவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்தாலும் முறையான கல்வி அளிக்கப்படாவிட்டால் சாதாரண மக்களுக்கும் படித்த மக்களுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இல்லாமல் போய்விடும். நம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1971 சூன் 21]

நோக்கத்தையும் ஈடேற்ற முடியாது. அந்த படித்தவர்களால் எப்படி சமுதாயத்திற்கு நன்மை கிடைக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் நம் கல்வியின் தன்மை இருக்க வேண்டும். 5 நாளைக்கு முன்னால் ஒரு கணக்கெடுப்பு எடுத்து எத்தனை பேர் கிராஜுவேட் என்ன தொகுதியில் இருக்கிறார்களோ அவர்களை அழைத்து அவர்களோடு பேசினேன். எதற்காக என்றால் அவர்களில் எத்தனை பேருக்கு சுயேச்சையாக தொழில் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட ஆர்வத்தை நம்மால் ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதற்காக அவர்களை யார் யார் தொழில் செய்ய முன் வருகிறீர்கள் என்று கேட்டு பார்த்தபோது, யாரும் உத்தியோகத்தைத் தவிர வேறு எதற்கும் போகத் தயாராக இல்லை. எல்லாரும் உத்தியோகம்தான் விரும்புகிறார்களே தவிர, தனியார் மூலமோ அரசாங்கம் மூலமோ எந்த விதமான உதவிகளையும் பெற்று தொழில் செய்யலாம். என்ன உதவி வேண்டும் என்று கேட்டால் யாரும் அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு விரும்பக்கிடையாது. ஆகவே நமது கல்வி முறை அப்படி இருக்கிறது. கல்வி முறை அப்படி இருப்பதால் அவர்கள் மேலே குறை சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்? ஆகவே கல்வி முறையை அடியோடு மாற்றுவதற்கு விசேஷமான நடவடிக்கை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லை என்றால் சோஷலிசம் நோக்கி வேகமாகப் போகமுடியாது. கல்வி முறையை அடியோடு மாற்றி அமைப்பதற்கு முழு முயற்சியும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பொதுவாக இதிலே முற்போக்குப் பாதையில் அமைந்திருக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டி இன்னும் பொருளாதா வளர்ச்சிக்கு வேகமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, time available now is so limited that I do not know whether I should speak to-day or tomorrow. . .

MR. SPEAKER: How many minutes does the hon. Member want?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I want half-an-hour or 25 minutes.

MR. SPEAKER: I can permit the hon. Member to speak for 20 minutes only.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Thank you very much for this mercy.

Mr. Speaker, Sir, let me first of all thank you for having allowed me to speak on this Budget for 1971-72. I also associate myself with the congratulations to the Hon. Chief Minister who also happens to be the Finance Minister of this State. When I heard his speech yesterday, the impression that I got out of it

1971 சூன் 21] [Thiru K. M. Subramaniam]

was that he put his ideas so nicely that it was sugar-coated pill. After I went home and studied his speech, I found that he was very clever indeed to sugar-coat most better facts.

I am not going to waste the time of my speech on discussing the Centre-State relationship as the Report of the Rajamannar Committee is to be discussed later. But I think I should say this much. The people who drafted our Constitution knew very well the state of affairs in the country—I mean Dr. Ambedkar, Aladi Krishnaswamy Iyer and others and the various drawbacks that would come unless there was a Union of States with certain limitation of powers. If our Hon. Chief Minister really means in his Budget speech that democratic socialism is decentralisation of power, I would recommend to the Government to go through the report of Mrs. Annie Besant who drafted a bill called commonwealth Bill and according to that Bill the ultimate authority would be the panchayat and local bodies and my hon. Friend who spoke just now also referred to that. If this be so, the Corporation of Madras need not go before the Government with a begging bowl and the Government should distribute the powers that they have to the local bodies and others. I do not want to dilate on this point any further at present.

Now, Sir, the Hon. Chief Minister has pointed out that there has been an increase in the allotment of funds for the various Departments, but we cannot forget that the Second Pay Commission has increased the salaries of Government servants to such an extent that the actual return out of the increased allotment in the form of services to the people would be much less than what is allotted in the Budget.

Coming to plans and industrialisation of the State, I can only say this much. People seem to be confused with the meaning of the terms "licences" and "permits". In an under-developed country available resources must be properly channelised so that the maximum amount can be spent on important items that are absolutely essential for the people. In this connection, I wish to point out that the State Planning Commission can help the National Planning Commission by stating their demands and asking them to give priority to certain items but the ultimate planning authority must be national in character. I think priority should be given to certain items in this country because 95 per cent of the people have to be provided with essential commodities before we think of luxury articles like air-conditioning equipment, etc.

Now, regarding agriculture, we should congratulate the Government for the wonderful green revolution but there are also certain other States which deserve congratulations. For instance, in Punjab the Green Revolution is perhaps much better than what it is in Tamil Nadu. That does not mean that Tamil Nadu has not done well in that respect. But the highest sale of tractors in India is in the Punjab. Of course the production has increased but the actual farmer is not benefitted very much from the green

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1971 ஆன் 21

revolution. An industrial worker is getting about Rs. 1,800 per year whereas an agricultural labourer is getting less than Rs. 300. There is such a disparity between the agricultural labourer and the industrial labourer. I think in every district for agricultural labourers there should be minimum wages fixed by legislation, because for about eight months in a year they are idle unless we give them other occupations.

Now a word about education. One important thing is that education is the backbone of the country. New machines can be invented or brought but the man behind the machine is the most important thing because he has to handle it efficiently. What have we done during the last 24 years? Have we brought up our children properly? Of course, we are thinking of the Nutrition Programme in the year of grace, 1971. Have we given nutritive food to the slum children? We have given only schools. 90 per cent of the schools run by the Corporation of Madras are in a very pitiable state of affairs. There is no water supply and in certain schools there is no public convenience. Thatched sheds are all falling down and I am not exaggerating it. With the teacher-pupil ratio of 1 : 60 what sort of education we are going to give to the children? So far as my constituency is concerned, I think we are now collecting educational cess on a basis fixed in the Madras City Municipal Act 1919 in relation to the property tax. In 1919 there was no compulsory education and there was no welfare State. Now we have compulsory education and lakhs of children have to be educated but the Corporation of Madras is having a deficit budget. I think the only alternative for a benien and good Government is to come to the rescue of the Corporation by providing liberal educational grants.

Now coming to the Madras City, it has been the supporter of the D.M.K. Government both during 1967 elections and the recent elections but this City has been singled out for heavy punishment in this Budget. A surcharge on sales tax levied in Madras City has been proposed. Tamil Nadu is a State of towns. It is not like Bombay State where there are only two towns, Bombay City and Poona or like West Bengal where there are only two towns, Calcutta and Asansol. Here apart from Madras, we have got Tiruchirappalli, Coimbatore, Salem, Erode, Madurai, etc. Because of the levy of this surcharge, business will go from Madras City to places like Erode. Instead of sending goods to Madras City, business men will send them to Erode, Coimbatore and other places and Madras City will be deprived of the legitimate business activities. Therefore, I would request the Hon. Chief Minister that he should not single out Madras for punishment. If they want to levy it, they can levy it throughout the State and not in the Madras City alone. I am definiely saying that this surcharge will have a very serious effect on the business in Madras City.

So far as urban land tax is concerned, I think the Hon. Chief Minister has shown small mercy. But as my lawyer Friend, Thirumathi Anandanayaki has stated, the minimum land to be

1971 ஜூன் 21] [Thiru K. M. Subramaniam]

kept for a building in a sanctioned town-planning area is 1-1/2 grounds. According to the Town Planning Rules, 10 feet should be left in the front, 5 feet on both sides and 15 feet in the back 90 per cent of the houses that have been constructed belong to the middle class people. They are ex-government servants. I request the Hon. Chief Minister to consider this aspect and extend the exemption to 2 grounds and graded tax for those possessing about that limit. I. B. 1-30

So far as the city is concerned we are suffering from many things. When water supply scheme was inaugurated in Saidapet we thought we are going to get copious supply of water within three to four months. No we find even that statue is not getting water at all after five years. Mr. Speaker, Sir, I want to draw the attention of the Hon. Chief Minister and other Ministers to one important fact. At a cost of Rs. 62 lakhs we started the construction of southern overheads in a place East of Vidyodhaya school in 1964. Till now nothing has happened. People are using it for spreading cow dung on the top. Of course it is said that substantial amounts are allotted in the budget under various heads. But what is the actual execution? That is the important point.

Coming to the most-important problem of housing I am very happy that Slum Improvement Board has been formed. I am also happy that the Chairman is doing wonderful work, but I am not happy with the way in which the problem is being tackled. Tamil Nadu Government has allotted Rs. 40 crores for re-housing slum-dwellers, I mean slum-dwellers who have been de-housed from their place. I know the Central Government has been approached and they are going to give Rs. 20 crores. With Rs. 60 crores (I am subject to correction since I am not in the confidence of Government). I think many things can be done. You had asked for Rs. 20 crores from Centre, for slum improvement. I am sure this will be given by Centre since they are giving top most priority to housing. Nine and half lakhs of people living in slums had to be housed in reasonable houses. That is important.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையை இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ள, பேரவையின் அலுவல்களை நீட்டிப்பதற்கு, பேரவையின் அனுமதியைக் கோருகிறேன். பேரவை அனுமதி அளிக்கிறது எனக் கருதுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Thank you very much. This Government has constructed 2,300 fire proof houses for slum population. I had occasion to go through those tenements. They are 10 feet by 8 feet. That is the plinth area. Can pigs live on that 80 square feet? I want to ask the plain question. There is a specific provision in the Town Planning Act for a minimum plinth area for buildings in slums. How can you violate that? Can

[Thiru K. M. Subramaniam] [1971 ஜூன் 21]

any family live on 80 square feet plinth area? How can one spread his legs on 10 feet by 8 feet? If Government is sincere in its efforts to help slum-dwellers, can they not do what had been done in England? They gave to each lower and middle-class house-owner on outright grant of—not loan £ 100. Why can't we do something like that? They should fix these slum people in more plinth area and also give subsidy for such construction so that the slum-dwellers may be able to construct houses.

Prohibition is another thing. Everybody knows I am opposed to it. I do not want to talk more on that subject. There are various other things on which I want to talk.

MR. SPEAKER: The hon. Member may have ample opportunities to talk when the Demands come.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: One more point. The Hon. Minister for Industries has been saying that there have been plenty of industries coming up. I would like him to go to Guindy Industrial Estate. Let him see how many industries are closing one after another. Government's intention may be good but actual execution is not up to the mark. Loans to ryots for agricultural operations are not given quickly. They want two sureties for one application. No loan is given to the two sureties. Thus, only one in three gets the loan. That is the assistance of nationalised banks for agricultural development.

There are many things on which I want to talk. I am glad Government had put a ceiling on bus transport routes. It is the only progressive sign. I am very much concerned about nationalisation. I want nationalisation of everything; it must be efficient and socially purposeful. They had said all bus-undertakings owning more than 50 routes, would be nationalised. If they are going to set up a corporation, I hope and trust they will not usher in affected bus-owners therein, so that they can indirectly carry on their old business. What we want by Nationalisation is not mere taking over by Government but a social purpose has to be served. Nationalisation should work honestly, efficiently and sufficiently. The social purpose has to be served. That is the main point. Thank you Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member can talk further when the Transport Demand comes.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இந்த அளவோடு முடிகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders

78. Notification issued with G.O. Ms. No. 1396, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd July 1970, in regard to certain amendments to the rules relating to the